

3^e jaargang, no. 10
november 2024

In deze uitgave:

- Komt er een letterlijke, nieuwe tempel in Jeruzalem; Maken wij de wederkomst mee?
- Hoe werkt het volle evangelie?
- Wat leer je van het verhaal van Jakob (3)
- De stem van Jakob en de handen van Esau
- Wat betekent voor mij een praktisch gebedsleven?
- Voor jongeren: Intimacy
- Voor ouderen: Barzillai
- De 1^e brief van Paulus aan de Tessalonicenzen (2)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

2	Van de redactie: Komt er een nieuwe letterlijke tempel in Jeruzalem? + Maken wij de wederkomst mee?
3	Hoe werkt het volle evangelie? - Roel Koster
8	Wat leer je van het verhaal van Jakob (3) - Toon van den Hoorn
11	Op dat bankje, een verhaal uit het leven gegrepen - Gerrit van Ek
12	De stem van Jakob en de handen van Esau - Jildert de Boer
14	De daad bij het Woord: Wat betekent voor mij een praktisch gebedsleven? - Pieter van Berkel
16	Voor jongeren: Intimacy - Zeina Bassa-Dafesh
18	Liederen om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
19	Voor ouderen: Barzillai – Billy Graham (overgenomen)
18	'Goud vanouds' - Rita Blijdorp - mp3 van zr. A. van den Brink-voor den Dag en Peter Brenner
19	De eerste brief van Paulus aan de Tessalonicenzen (2)- J.E. van den Brink
20	Websites, mededelingen en (beknopte) colofon

VAN DE REDACTIE

Komt er een nieuwe, letterlijke tempel in Jeruzalem?

Met de leer van het herstel van het natuurlijke volk Israël komt mee, dat er weer een aardse, stenen tempel in Jeruzalem moet komen op de plaats waar nu de Rotskoepel van de Omarmoskee staat. Er zullen weer dierenoffers gebracht worden, aardse priesters en Levieten optreden, een aardse Hogepriester zal opnieuw optreden, enzovoort. In het licht van het nieuwe verbond en met name de Hebreeënbrief is het ondenkbaar dat deze zaken binnen een nieuwe, zichtbare, fysieke tempel weer terug zullen komen. Het nieuwe verbond kent geen zichtbare, aardse, stenen tempels met handen gemaakt. De Allerhoogste woont niet in tempels met handen gemaakt (Hand. 7:48-49; Hand. 17:24). *De tempel is een geestelijke zaak. Het betreft nu de gemeente van Christus:*

- "...waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest" (Ef. 2:21-22).
- "Een geestelijk huis met levende stenen" (1 Petr. 2:5).
- "Zijn huis zijn wij..." (Hebr. 3:6).
- "Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?" (1 Kor. 3:16).
- "Want u bent de tempel van de levende God." (2 Kor. 6:16).
- "...weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid" (1 Petr. 3:15).

Mocht er een letterlijke, stenen tempel gebouwd worden in het aardse Jeruzalem, zoals vele 'Israëllisten' menen, dan mist deze elke geestelijke relevantie, want het grote offer voor de zonde, Jezus Christus, heeft immers *voor eens en altijd* voldaan (Hebr. 7:27; Hebr. 9:12; Hebr. 10:10; Rom. 6:10). Een herstel

van de schaduwdienst van het oude verbond heeft geen enkel nut, is van nul en generlei waarde.

De tempel was bij Jezus "de tempel van Zijn lichaam" en niet de stenen tempel waarover 46 jaar gebouwd was, zoals de Joden meenden (Joh. 2:19-21). Jezus sprak dat deze tempel na drie dagen zou herrijzen en daarmee was met Zijn opstanding het begin van de wederoprichting (het herstel) van de geestelijke tempel een feit. De tempel van de Geest is in het nieuwe verbond steeds *consequent* beeld van het lichaam van de gelovige in het klein (1 Kor. 6:16) of van de gelovige gemeente uit Jood en heiden als geheel (Ef. 2:19-21).

In het bijzonder zien velen in twee nieuwtestamentische Schriftplaatsen weer een zichtbare, letterlijke, tempel herrijzen, namelijk in 2 Thessalonicenzen 2:4 en in Openbaring 11:1-2. Maar waarom zouden ineens deze verzen om een aardse, stenen tempel gaan, terwijl de tempel in het nieuwe verbond overal een *geestelijke* kwestie is? Bovendien gaat het aan het eind van Openbaring 11 weer over de tempel van God, die in de hemel is (Openb. 11:19). Het boek Openbaring gebruikt het woord 'tempel' in geestelijke zin en waarom zou dat hier opeens om een stoffelijke tempel gaan? Hoe moet je deze twee Schriftgedeelten dan verstaan?

De antichrist zal zich manifesteren in de tempel van God (2 Thess. 2:4) en de machten van de duisternis zullen het Babylonische 'voorhofschristendom' aanvallen en in bezit nemen (Openb. 11:1-2). Bij een *consistente* (= samenhangende) lezing van het nieuwe testament geloven wij dat we ook in deze verzen te maken hebben met de geestelijke tempel, dat is macro gezien de gemeente van Christus en micro bekeken het lichaam van de christen. Gods tempel is bestemd voor de heilige Geest (1 Kor. 3:16), maar de geest van de antichrist wil die plaats in het menselijk lichaam innemen. De antichrist zal die plek ook veroveren in de valse gemeente en deze Babylonische hoer, het afvallige christendom, overweldigen (Openb. 17:3,16), zodat zij wordt tot een woonplaats van demonen, een schuilplaats (of: bewaarplaats, gevangenis) voor allerlei onreine geesten en een schuilplaats voor allerlei onreine en weerzinwekkende vogels (Openb. 18:1-2). In positieve zin, om ons ernaar uit te strekken, staat er geschreven: "Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil (= drager, steunpilaar) in *de tempel van mijn God* maken; en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, *het nieuwe Jeruzalem*, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en mijn nieuwe naam" (Openb. 3:12).

Maken wij de wederkomst van Jezus mee?

Onlangs sprak ik iemand die mij vroeg of wij de wederkomst van Jezus mee zullen maken. Hij vulde dat in naar wat een bijbelleraar had gezegd, dat deze generatie dit zal

meemaken. Mijn wedervraag was: waarop baseer je dat? Antwoord: "Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbij gaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn" (Matth. 24:34; vergelijk Matth. 23:36). Dit geslacht is vaak geduid als deze generatie. Opnieuw vroeg ik: wanneer begin je dan te tellen? Zijn respons: vanaf de stichting van de staat Israël in 1948. En ik vroeg: hoelang duurt zo'n generatie? Zijn antwoord: zeventig of tachtig jaar. Aha, dan kom je dus uit op 2018 (al geweest) of 2028. Met dit soort speculatieve voorspellingen op vermeende bijbelse gronden die steeds weer fout blijken te zijn geweest, moeten wij ons niet inlaten. Stel dat het jaar 2028 mogelijk straks verstrijkt? Dan komt er vast weer een bijstelling in de natuurlijke, letterlijke eindtijdleer. Wie weet, begint men dan te rekenen vanaf 1967 toen Israël ook het oostelijk deel van het tegenwoordige Jeruzalem veroverde... Je ziet hier de gevolgen van een natuurlijke, aardse eindtijduitleg.

Dat neemt overigens niet weg dat wij ons voortdurend zullen voorbereiden en gereed maken voor de wederkomst van Christus. Daarom strekken wij ons uit naar het volle zoonschap dat de Heer in ons bewerkt!

HOE WERKT HET VOLLE EVANGELIE?

Naar de mp3 van de boodschap gehouden op 2024-04-21 in de volle evangelie gemeente te Den Haag

Door Roel Koster

Inleiding

Zijn jullie nog van het 'volle evangelie'? Mijn antwoord is ja. Ik snap de vraag wel, want vroeger ging het wat meer over de strijd in de hemelse gewesten en over het zoonschap Gods dan tegenwoordig. Zijn we er nog van: ja. Hoort u er wat minder over: ja. Als u dat ermee bedoelt, dan klopt dat. Dus het is er nog steeds. Maar of het er nu veel of weinig over gaat, je hebt er pas wat aan als je het toepast in je leven.

Want anders zit u te luisteren, maar u merkt er pas wat van als u weet waar het over gaat (kennis, een boekenkast, een Infotheek vol). Het werkt pas als u het gelooft (in geloof ermee werkt), kortom: als u het toepast en doet. Dus:

1. Kennis
2. Geloof
3. Doen

Hoe werkt het volle evangelie? Ik heb het in drie stukjes geknipt, zodat u mijn verhaal kunt volgen voor de mensen die van structuur houden. Sommigen noemen punt 1 en 2 de theorie en punt 3 de praktijk.

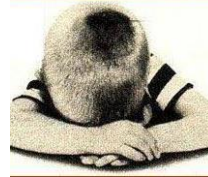
1. Waarom heet het 'volle' evangelie?
2. Wat is het volle evangelie?
3. Hoe werkt het?

Maar alleen al het uit elkaar halen van theorie en praktijk dat is niet het Bijbelse en Hebreeuwse denken. Terwijl Jezus iets zei, dan deed hij het ook. Wat u gelooft, denkt en vindt, is, als het goed is, één. En niet, ik ben meer van de theorie en een ander meer van de praktijk. Ik snap het wel, maar als u dat van uzelf zegt, zorg dan dat dat één wordt in uw leven. En dat zeg ik uiteraard ook tegen mezelf.

Toen ik er mee bezig was, dacht ik, als ik het in deze volgorde doe, dan komt de praktijk pas aan het einde. Dus ik begin maar even met praktijkvoorbeelden en daarna komt alsnog punt 1 en 2. En aan het eind nog een keer de praktijk.

De praktijk vanuit mijn leven

Hoe werkt het in mijn leven in de praktijk? Zoals op dit plaatje

had ik kunnen zijn toen ik een jaar of 10 was, maar voor mensen, die wat langer rondlopen op deze aardbodem, weten misschien nog dat dit het jongetje was van de sinasprilreclame. Zegt u dat wat? Goed voor je gezondheid. Maar dit

jongetje daar leek ik wel op, ook dat kortgeknipte haar, maar ook het hoofd naar beneden en niet zoveel contact makend met mijn medemens, dat had ik ook, zo gedroeg ik me. Het kwam er toen nog niet zo uit dat ik naar Gods beeld geschapen was. Ik was me er niet zo van bewust dat ik stil en teruggetrokken was, een beetje somber. Sterker nog, als de mensen er naar vroegen dan zei ik: 'zo ben ik nu eenmaal'. Als u dat wel eens gezegd heeft 'zo ben ik nu eenmaal', als u bedoelt: u heeft geen zin om te veranderen, nou dan moet u toch nog een keertje goed het volle evangelie tot u door laten dringen. De bedoeling is natuurlijk dat u een volwassen zoon van God wordt. Dus als u dat nog niet bent, dan is er nog iets te ontwikkelen.

Hoe kwam het dan dat ik zo was? Nou gewoon, omdat ik toch in het verleden meer een denker was dan een doener. Ik hoor tegenwoordig dat ik wel wat praktischer ben, dus er zit vooruitgang in. Maar dit had alles te maken met mijn zelfbeeld. Ik had het idee dat ik niet deugde, dat ik een hoop dingen verkeerd deed. Ik weet niet of u dat wel eens had/heeft. Daar kun je een hoop last van hebben. Op de eerste plaats ikzelf, hoewel het toen nog niet zo tot me doordrong. Dus ik vond dat ik het niet snel goed deed. Maar voor mijn omgeving was het ook niet zo gezellig, kun je je voorstellen, ik had ook niet veel vrienden. Ik was stil en vrij somber, daar maak je weinig vrienden mee.

Ik kan het nu allemaal vrij relativerend vertellen, maar toen zat ik er wel mee. Maar ik was wel iemand die eerlijk is en probeerde te ontdekken wat nu Gods bedoeling was met mijn

leven. Ik ben door mijn ouders christelijk opgevoed in de Gereformeerde kerk, later in het volle evangelie in Alphen. Dus wel altijd op zoek geweest naar Gods bedoeling, maar op een gegeven moment had ik zoiets van: zoals ik nu in het leven sta, dat kan toch niet Gods bedoeling zijn. Maar wat is dan wel Gods bedoeling en hoe krijg ik dat voor elkaar?

Ik heb u wel eens meer verteld dat mijn ouders zich bekeerd hadden en ik zag daardoor mijn moeder met name veranderen van iemand die stil, teruggetrokken en somber was door een negatief zelfbeeld, naar een blijmoedig iemand die gedichten ging maken en ook van een aantal liederen die wij hier hebben, de tekst heeft gemaakt. En elke dag zag ik mijn moeder ten goede veranderen en daar kun je als kind niet omheen. Dat wilde ik ook niet, maar wat is dat dan, het moet wel bijzonder zijn wat je gevonden hebt. Dus door het goede voorbeeld wat ik bij haar zag - met dank aan de Heer - dat maakte mij nieuwsgierig en ik dacht hé, het kán dus, *verandering*. Op een andere manier zag ik het bij mijn vader ook. Het prikkelde mij om op onderzoek uit te gaan.

Dus ik heb ze allemaal kritische vragen gesteld om te kijken het wel klopte. Je kan me nog zoveel vertellen hè... Maar het bleef maar kloppen, ondanks dat ik probeerde te kijken of ik er een 'gat' in kon schieten in dat volle evangelie-verhaal. Maar dat ging niet. Dus toen besepte ik, als het klopt - en toen kwam het heel dichtbij - dan zal ik ook de keuze hebben te maken om mijn hart aan Jezus te geven, want dan gebeurt er wat. Erover praten en bij bijbelstudies, er gebeurt helemaal niks, tenzij je het gelooft en toepast.

Dus toen het dichterbij kwam en ik een keer naar de jeugd in Alphen ging, werd ik aangeschoten door toen nog jeugdleider Wim van Putten: 'hé ben jij nou die zoon van...? Ik heb al een hoop goede dingen over je gehoord'. Ik dacht, nou je hebt zeker wat van me nodig als je zo begint. Totdat het tot me doordrong dat hij het niet deed, omdat hij wat van me nodig had, maar dat deed hij om Gods liefde voor mij te laten blijken, daarom werd ik zo aangesproken. Als u ooit bent aangesproken door iemand en u merkte dat is Gods liefde vanuit die persoon, dan ga je toch door de knieën? Ik wel. Ik heb me die eerste avond bekeerd en gezegd: 'Here Jezus, dat sombere, teruggetrokken gedoe, ik wil er van af en ik geloof dat u mijn persoonlijke Heiland, Redder en Bevrijder bent. Amen'.

Wat God in mij kan doen, kan Hij ook in u doen

Dat is niet het einde van de preek, maar zo is het toch? Amen betekent: het is waar en zeker. Dat was voor mij het keerpunt in mijn leven en dat heet in de bijbel: overgezet worden in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde (Kol. 1:13). Ik kan er nog uren over vertellen maar het gaat niet om mij. Wat ik wil overbrengen is *dat als het bij mij kan, met van alles en nog wat in mijn leven, dan kan het ook bij u. Want u bent net zo'n kostbaar en waardevol mens als ik*. God maakt geen

onderscheid, met je geschiedenis, waar je vandaan komt, wat je denkt. Hij houdt van u en zijn liefde is onvoorwaardelijk. Alles is mogelijk voor wie gelooft! Dat heb ik later ontdekt en gehoord, daar gaan we het nog over hebben...

Gods plan ondanks geestelijke strijd

Want natuurlijk is er een strijd in de geestelijke, onzienlijke wereld, van boze geesten die mij een somber teruggetrokken jongetje wilden houden, en aan de andere kant Jezus mijn Redder en Verlosser die zei: 'Kom maar hoger op, ik heb voor jou een fantastisch mooi leven klaar liggen'. En dat laatste gaat natuurlijk wel een beetje met vallen en opstaan, maar er zit wel een hele grote stijgende lijn in. Het feit dat ik hier sta en u dit vertel, wil toch zeggen: alle eer aan de Heer!

Geloof de Heer op Zijn Woord

In de praktijk doet hij het, ja hij doet het echt. Hoe komt dat? Omdat de Heer mij geroepen heeft, omdat ik 'ja' gezegd heb, omdat ik hem op zijn Woord geloof en naarmate ik in Hem geloof en het toepas, werkt het. Geloof is de zekerheid van de dingen die je niet ziet (Hebr. 11:1). Als je het ziet, is het niet zo moeilijk. Thomas geloofde het ook pas, toen Jezus zijn littekens liet zien. Geloof de Heer op zijn Woord, ook als u het nog niet merkt. Petrus dacht er ook niet over na toen hij over het water liep, hij deed het gewoon omdat hij naar de Heer wilde.

Diep van binnen ben ik veel blijer en positiever in het leven gaan staan, met dank aan God en zijn Zoon Jezus Christus. Ik kan honderden teksten aanhalen, ik heb er twee opgezocht voor u:

Psalm 115:1 Alle eer is voor u, Heer. Niet voor ons, maar voor u alleen, want u bent trouw en goed.

Filippenzen 4:20 Alle eer aan onze God en Vader, voor altijd en eeuwig! Amen.

Wat het volle evangelie is

Waarom nu volle evangelie? Wat is dat dan? Zijn jullie dan een exclusief clubje, of een beetje sektarisch of zoiets? Dat laatste niet wat mij betreft. Exclusief? Het is wel iets bijzonders dat volle evangelie, maar *het is voor iedereen*, voor alle ruim zeven miljard mensen op deze aarde op dit moment, niet voor een bijzonder clubje.

In 'vol' daar zit *volledig* in. Als ik het samenvat is Gods plan met u en mij, volgens mij, *eenheid door wederliefde*. God is begonnen met de liefde voor ons, en als wij weder liefhebben, dan kan het niet meer stuk, een prachtig leven. Een tweede waarin het volle evangelie zich toch wel onderscheid van een aantal andere geloven, niet in de zin van fout en goed, dat bedoel ik niet. Maar er is nog veel meer, dan wat sommige mensen weten of geloven. Dus je zou misschien beter kunnen zeggen: onvolledig en volledig. Er valt altijd nog

iets te ontdekken. Want bij God is er geen beperking, geen plafond, geen limiet. Ik weet zeker dat ik over een jaar, of over tien jaar, nog veel meer Hem heb leren kennen dan vandaag. Er is geen einde aan het leven met de Heer.

Al het zichtbare, het natuurlijke, komt voort uit het geestelijke, het onzichtbare. Dat is basisschool logica. **God is geest** staat er in de Bijbel (Joh. 4:24), de geest is eeuwig, God is de Schepper, en hij is onzichtbaar. Hij heeft natuurlijk het zichtbare bedacht en geschapen. Vandaar de stelling het zichtbare is voortgekomen uit het onzichtbare, en alles was goed. Wat je vandaag de dag om je heen ziet, is voortgekomen uit de duivel en zijn boze geesten en mensen die verkeerde keuzes maken.

En volle? Ik heb het maar geprobeerd op te schrijven zoals het voor mij zit: God gunt u en mij het eeuwige leven. Daar hoeft u niets voor te doen alleen geloven in het verlossend werk van Jezus Christus. Maar zelfs al zou u daar niet in geloven, dan nog *gunt God ieder mens het eeuwige leven*. Alleen is het je keuze of je daar op ingaat.

Paulus zegt in *Handelingen 20:27* **want ik heb niet nagelaten u al (de volle) de raad Gods te verkondigen.**

De vertaling Brouwer zegt: 'volle raad'. Dus niet alleen: je hebt je bekeerd en dat is het dan. Nee, dat is het begin, niet het einde (al kent het eeuwige leven geen einde). De bekeringsboodschap is fundamenteel, maar het begint ermee om een kind van God en daarna zoon van God te worden. Paulus zegt hier dat hij alles wat hij wist gedeeld heeft met de gelovigen. Dat is ook iets wat u en ook moeten doen: *deel het met elkaar*. Ik vertelde net een klein stukje uit mijn leven, vertel aan elkaar van Gods grootheid en goedheid in je leven. Dan denkt de ander: o, gaat dat zo, kan dat ook? Dit helpt me weer verder.

'Volle evangelie' is bijvoorbeeld geloven op grond van de bijbel geloven *dat Jezus de Doper is in de heilige Geest*, en dat *de gaven van de Geest*, dat die voor u en mij en elk mens bedoeld zijn en mogelijk zijn. Ook dit is wat je in sommige andere christelijke kringen en kerken niet hoort, of dat was 'voor toen' of iets dergelijks. Dan doe je de Heer tekort. Gods plan met de mens is eeuwig, hij is daar beslist niet mee gestopt. Het is dus voor vandaag en morgen en voor eeuwig. Dus 'volle' is ook: *dopen in heilige Geest en vervuld worden van de heilige Geest*.

'Volle' is ook, *hoe moet je de bijbel lezen?* Geef mensen een bijbeltekst en je krijgt tien verschillende verklaringen. Soms hebben mensen wel eens een uitleg dat je denk: 'o ja, zo heb ik het nooit bekeken'. Of: 'Hoe zit dat'? Of het zet me aan het denken. Maar het niet al te letterlijk nemen. Bij Openbaring gaat dat mis, dan krijg je allerlei toestanden. *Dus niet alles naar de letter lezen, maar de Geest maakt levend, Gods Geest geeft leven*. Petrus merkte heus wel dat mensen de Bijbel

gingen uitleggen naar hun eigen wensen: ik wil dat dit gebeurt in mijn leven, en als ik die bijbeltekst nou zo uitleg, dan is de Bijbel het met mijn wens eens. Dan misbruik je de Bijbel. *Vraag de Heer naar de betekenis van de tekst*, de werkelijke bedoeling. Als het spoort met uw leven, dan is het goed, maar zo niet dan heeft u huiswerk.

Want mensen die wat langer meelopen, weten dit: het kan niet waar zijn dat de Geest je ergens in leidde, en dat dit niet met de bijbel overeenstemt. En andersom ook niet: *Woord en Geest is altijd één*.

Dat waren een paar punten waarom we het 'volle evangelie' noemen.

Van fundament naar het volkomene

Het fundament van het geloof staat in Hebreëen 6:1-3. Het verlossende werk van Jezus Christus. **Als je in Mij gelooft**, zegt Jezus, **zal je nimmer dorsten** (Joh. 4:14). Dan krijg je deel aan het eeuwige leven. Richt je op het volkomene, het volle of volledige.

Hebreëen 6:1-3 Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van een leer van dopen en van oplegging der handen, van opstanding der doden en van een eeuwig oordeel; en dat zullen wij doen, indien God het vergunt.

Je moet dus de volgende stap zetten, als je wilt uitgroeien tot een volwassen zoon, de volmaaktheid, zodat de boze komt en niets in je vindt, zoals Jezus zei (Joh. 14:30). In mij vindt hij nog wel eens iets, helaas. Je hoeft dus niet steeds het fundament opnieuw te leggen, maar ga verder. God geeft een perspectief dat veel verder gaat dan mensen geloven en beseffen. Dus zet de volgende stap.

Geloven in de opstanding

Jezus Zelf geeft de meest inspirerende woorden: **Ik ben het, de opstanding en het leven. Ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven**. En daarachter stelt hij de vraag: **geloof je dat?** (Joh. 11:25-26). Kijk we kunnen zoveel tegen elkaar zeggen, Jezus kan zoveel zeggen, maar *geloof je dat nu echt?* Dus niet, omdat het een volle evangelie woord is, maar het is uw keuze en mijn keuze geworden in eigen leven.

Redding niet door onze goede daden, maar uit genade

Evangelie betekent het goede nieuws of een blijde boodschap. Bekering van dode werken, dat is niet zoveel mogelijk goede daden doen, dan sta ik in een 'goed blaadje' bij de Heer (je doet vanzelfsprekend altijd het goede, dat kunt u, want u bent zo geschapen door God, naar zijn beeld en gelijkenis). Nee, het is genade! Jezus heeft uit louter liefde voor u en mij het verlossende werk aan het kruis volbracht. Niet omdat u en ik het verdiende.

Jezus gaf Zich over, om ons vrij te maken

Het was een rechtvaardige ruil: Jezus geeft zich over aan de boze. 'Jij laat de mensen gaan, Ik treed voor hen in de plaats' (Joh. 18:8). 'Je moet Mij hebben, niet hen'. Dat was de grootste vergissing van de duivel. Hij dacht, nu heb ik Hem, de Zoon van God, daar had de boze het meeste last van in de geestelijke wereld. Hij dacht: die neem ik gevangen (via de dood), maar een mens zonder zonde is niet gevangen te nemen.

Jezus meer en meer gaan zien in elkaar

Wat is het evangelie ook? God is geest, je kunt Hem op straat niet letterlijk tegenkomen. Hoe kunnen wij hem leren kennen? Door Jezus Christus. Er staat, hij is de *afstraling van Zijn wezen* (Hebr. 1:3), als je Hem (Jezus) hebt gezien dan heb je de Vader gezien (Joh. 14:9). Sommigen vinden dat misschien wat arrogant klinken, maar ik hoop dat er een moment komt in uw leven dat men zegt, als ik u ontmoet, ontmoet ik de Heer zelf.

God is enkel goed

Het evangelie is ook geloven in een goede God, een hemelse Vader. *God is licht, in Hem is in het geheel geen duisternis* (1 Joh. 1:5). Als er mensen zijn, die zeggen: in Hem is kwaad, dan is dat niet zo. In het oude testament wordt van alles, goed en kwaad, aan God toegeschreven. *Dat komt, omdat ze geen zicht hadden op de geestelijke wereld.*

De duivel is enkel slecht en kwaad en hij is onze vijand

Na de zondeval komt de duivel nauwelijks nog voor in het oude testament. Jezus vertelt in het nieuwe testament dat de vijand van de mens de duivel en zijn boze geesten is, en niet je medemens.

God bestaat en Hij beloont als we Hem oprecht zoeken

Als je tot God komt moet je geloven dat Hij bestaat (Hebr. 11:6), anders houdt het op natuurlijk. U en ik geloven dat Hij bestaat. En wie Hem ernstig zoeken, oprecht zoeken, die beloont Hij ook nog.

Water- en Geestesdoop

Als je je hart aan Jezus hebt gegeven, dan dopen wij mensen in water, net als Jezus. En daarna doopt Jezus je met de heilige Geest. De volgorde kan anders. In mijn leven ging het andersom: ik was allang met de Heilige Geest gedoopt voordat ik in een bad gedoopt werd. Waarom zeg ik dat? De bijbel is geen instructieboek, als je dit doet, dan gebeurt er dat. Als dat waar was, dan waren we na de tien geboden klaar geweest want iedereen houdt zich eraan, dan gaat het allemaal goed... Dat is wel waar, maar toch doet niet iedereen dat. Hoe komt dat? Omdat mensen in de geestelijke wereld zich bewust of onbewust met verkeerde geesten verbinden.

Genezing: lichamelijk en geestelijk

Jezus zegt in Matteus 16:18: *op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.* Ik dacht vroeger altijd, ziek is koorts, of je voelt je niet lekker en dan ga je naar de huisarts en ervoor bidden, of allebei. Later begreep ik: je kunt ook geestelijk ziek zijn. Met allerlei gedachten die ver afstaan van Gods gedachten over je leven. Het gaat misschien dus ook wel over geestelijk ziek zijn. Depressief, worstelen met dingen die je meegemaakt hebt. Dus je kunt dus lichamelijk en geestelijk minder gezond zijn. En ook dan, handen opleggen en ze zullen genezen.

Handoplegging mag breed functioneren

Er staat niet in de Bijbel dat dit een exclusief voorrecht is van de oudsten in een gemeente, dat die dat alleen moeten doen (Jak. 5:14-16). Er staat namelijk: *deze tekenen zullen de gelovigen volgen* (Marc. 16:17). U en ik zijn allemaal gelovigen, dus handen opleggen is niet een exclusief 'feestje' van gemeenteleiding. Misschien even wennen voor sommigen. En ook dat, moet je de dingen letterlijk nemen? U hoeft niet bij alles wat u bezig houdt de handen op te leggen. Het is geen strikte instructie. Het idee van handoplegging is *dat u iets doorgeeft van de kracht van de Heer en genezing en herstel over iemand uitspreekt, symbolisch zichtbaar op aarde.* Net als met de waterdoop, dat is een symbool voor iets onzichtbaars, dat die persoon zijn of haar hart aan Jezus gegeven heeft en dat wil vertellen en laten zien. Als de handoplegging op zich het wonder zou zijn, dan komen we in occulte sferen terecht. Maar het helpt wel in de zin van: realiseer je des te meer dat jij het niet bent of wie dan ook, maar dat je probeert, *om oprecht van hart verbonden met de Heer, namens Hem in de geestelijke wereld orde op zaken te stellen.*

De strijd in de hemelse gewesten

Dat betekent: strijd in de hemelse gewesten. Paulus die kon er wat van in de brief aan de Efeziërs. Het was daar in de geestelijke wereld een zootje. Daar had je zoals je weet de Artemis- afgod (Hand. 19:24-40). Daarachter zat natuurlijk de foute kant van de geestelijke wereld. Het is niet voor niets dat hij dit aan de Efeziërs schreef, want die wisten wel, de christenen in Efeze dat er strijd was. Als je wat zei van die afgodbeeldjes, dan was het oorlog. Wat er echt gebeurde, is dat de boze geesten die zo'n stad in hun macht hadden, ontdekten dat er mensen op gaan treden namens Jezus Christus en dat het dan gaan verliezen. Ook hier weer: *het licht wint het van de duisternis.*

Je vecht dus niet tegen mensen, maar tegen de machten en overheden in de hemelse gewesten. Toen ik me bekeerde, was het alsof er een enorme last van me af viel. Dat voelde ik niet alleen, dat was zo. Maar je hebt in het rijk van de duisternis

sterke en minder sterke boze geesten. Toen ik me bekeerde, was het helemaal niet nodig dat ik bevrijd werd, ze gingen meteen weg op dat moment. Andere dingen bleken toch wel vrij taai te zijn. De eerste vreugde van mijn hart aan Jezus geven was fijn, maar er was altijd iets wat me niet lekker zat.

Bevrijding van boze geesten

Het hielp toen we hier in de jaren tachtig (van de vorige eeuw) begonnen over 'verwerping, weerspanning en hysterie'. *Bestaan die geesten nog? Jazeker. Kunt u er nog steeds van bevrijd worden? Jazeker.* Als u denkt: wat is dat? Ik zei het al, dan gaat u zich eens lekker verdiepen in wat er toen allemaal over gezegd en geschreven is via de Infotheek 'Het Koninkrijk der hemelen' (www.kdh-infotheek.nl, database met - onder veel meer - ook artikelen en mp3's over deze drie persoonlijkheidsvijanden, red.).

Jezus heeft de duivel zelf verslagen en de bedoeling is dat u en ik dat in ons leven ook doen, boze geesten verslaan. Hoe doe je dat? Door te belijden Jezus Christus Heer is. Hij is sterker dan al wat tegen is door waar het aan de orde komt je in Hem op te stellen en de goede keuzes te maken.

Paulus zegt: dat *wanneer ik doe wat ik niet wil en niet doe wat ik wel wil, dan doe ik het niet meer maar de zonde die in mij woont* (Rom. 7:17-20). Daar moet je niet van schrikken. Als iets je blijft dwars zitten, kom vrij in de naam van Jezus Christus. Dat kun je zelf doen, of voor je laten bidden. Je moet wel zelf geloven natuurlijk. Maar zelfs als je het niet gelooft, Hij zal laten blijken dat Hij Heer en Koning is. Jezus zelf grijpt in, op z'n Rotterdams: 'ze werden bij de lurven gegrepen'.

Standhouden met de wapenrusting bekleed

Dit is de opdracht aan u en mij: *neem de wapenrusting Gods op, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag*. Hebben we boze dagen? Ja. *En om uw taak vervuld hebbende, stand te houden* (Ef. 6:11,13). Als Paulus dit schrijft, is hij ervan overtuigd dat u en ik stand kunnen houden. Niet dat ik nu beter kan schrijven dan Paulus, maar ik zou er het liefst nog achter zeggen: stand houden en overwinnen. Dat is een groter perspectief. Dat wij winnen, dat wij samen met Jezus *meer dan overwinnaar zijn in de praktijk*.

Praktische uitwerkingen

De praktijk tenslotte maar weer. Dit is volgens mij wat wij moet doen: Geloof in God, geloof in het verlossende werk van Jezus Christus. Hier ergens tussenin zou nog kunnen staan: zorg dat je weet waar het over gaat, want *mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis* (Hos. 4:6). Dus geen praatjes zonder dat u weet, waar het over gaat. Soms moet je geestelijke examens doen, zorg daarom dat je weet waar het over gaat.

Het meest belangrijke schakeltje voor mij is: *ga leven uit geloof. Doe wat Jezus deed*. Inclusief dit:

Matteüs 5:48 Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.

1 Korinthiërs 6:17 Wie zich aan de Heer hecht, is één (van) geest met de Heer

Als iemand gelooft, maar als hij niet doet, wat er gevraagd wordt, dan heb je er ook niks aan. Dus als u denkt: ik ben hier vanmorgen gekomen om een mooie preek te horen, heel fijn, maar even voor u dan: als je dat allemaal gelooft in de woorden en de liederen, maar je doet het niet, dan heb je er niks aan. Ik citeer gewoon Jakobus:

Jakobus 1: 22 En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.

Een hele bekende, U en ik, deze dingen gaan u en mij volgen: *we zullen in Zijn naam boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen spreken, slangen opnemen, zelfs als je iets dodelijks drinkt, het doet je geen schade, op zieken de handen leggen ze zullen genezen worden* (Marc. 16:17-18). Hier staat volgens mij geen woord Spaans bij, zoals ze dat noemen. Dit is het!

Jakobus 4:7 Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt. Beseft uw ellende, treurt en weent; uw gelach moet veranderen in treurigheid, en uw vreugde in neerslachtigheid. Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen.

Waarom zou je dat doen die weerstand bieden aan de duivel? Omdat die dan wegvlucht van je! Want de duivel en zijn boze geesten kunnen niet tegen de waarheid van Gods woord. En weet u hoe ze dat horen? Als u dit doet, als u zich onderwerpt aan God, als u weerstand biedt aan de duivel, en 'nou eruit in Jezus naam, het is afgelopen'. Niet omdat u of ik het zich maar omdat *het gezag heeft door de naam van Jezus die alle macht heeft in de hemelse gewesten*.

Bij mij werkt het. U kunt dat toch ook vertellen? Soms duurt het lang, dat weet ik wel. Maar houdt vol, want *wie volhardt zal de kroon des levens krijgen* (Jak. 1:12). En het idee alleen al, dat u dit doet u aan God onderwerpen, de duivel weggagen, fantastisch toch?

Wie denkt u dat de meest bange wezens in de hemelse gewesten zijn? Ze weten al lang dat ze overwonnen zijn door het verlossend werk van Jezus Christus. Het zijn de grootste angsthasen die er zijn en ze weten dat ze nog maar weinig tijd hebben. Alleen die angst proberen ze op u en mij te projecteren. Bekijk het even lekker. Wij hebben niets te vrezen, want Jezus is meer dan overwinnaar. Zo simpel is het.

Ik hoop dat u door deze toespraak opnieuw bemoedigd bent en dat u zegt: "Heer, ik geloof u op uw woord en ik ga het niet alleen geloven ik ga er ook naar handelen. Ik begin er nu mee. Amen".

[20240421-4462-RK-Jac4:7-Hoe werkt het Volle Evangelie](#) [Video](#) [Note \(PPT\)](#)

Mp3, video en powerpoint van deze boodschap van Roel Koster voor hen die liever luisteren of kijken dan lezen.

WAT LEER JE VAN HET VERHAAL VAN JAKOB? (3)

Lessen van de aartsvaders toegepast voor je eigen leven (8-slot)

Naar de mp3 van de toespraak van 2024-02-25 in VEG De Ark te Alphen aan de Rijn

Door Toon van den Hoorn

Genesis 32:23-32 (NBV 21)

Het was nog nacht toen Jakob opstond en de Jabbok overstak op een doorwaadbare plaats, samen met zijn beide vrouwen, zijn twee bijvrouwen en zijn elf zonen. 24 Nadat hij hen over de rivier had geholpen, bracht hij ook al zijn bezittingen naar de overkant. 25 Maar zelf bleef hij achter, helemaal alleen, en er worstelde iemand met hem totdat de dag aanbrak. 26 Toen de ander zag dat hij het niet van hem kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan, en daardoor raakte Jakobs heup tijdens die worsteling ontwricht. 27 Toen zei de ander: 'Laat mij gaan, het wordt al dag.' Maar Jakob zei: 'Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent.' 28 De ander vroeg: 'Hoe luidt je naam?' 'Jakob,' antwoordde hij. 29 Daarop zei hij: 'Voortaan zal je naam niet Jakob zijn maar Israël, want je hebt met God en mensen gestreden en je hebt gewonnen.' 30 Jakob vroeg: 'Zeg me toch uw naam.' Maar hij kreeg ten antwoord: 'Waarom vraag je naar mijn naam?' Toen zegende die ander hem daar. 31 Jakob noemde die plaats Peniël, 'want,' zei hij, 'ik heb oog in oog gestaan met God en toch is mijn leven gered.' 32 Zodra hij bij Peniël was overgestoken, ging de zon over hem op. Jakob liep mank.

Twintig jaar in Haran

Jakob zit twintig jaar in Haran. Waarom is hij nu zo lang uit z'n land weg? En is hij nu zo lang al twintig jaar in Haran denk je? Hij was gevlucht, dat is één. Twee is: hij moest 2x zeven jaar bij Laban werken voor zijn twee vrouwen, dat is veertien jaar en daarna moest hij nog zeven jaar voor zijn eigen kudde werken. Hij is aardig ingeburgerd in die familie die elkaar 'in

het leven hielden' met list en bedrog. Na twintig jaar trekt hij dus weg uit Haran. Hij gaat op weg naar het beloofde land, want daar was hij weggegaan en dat is hem beloofd.

Trek weg uit het religieuze Haran

Dus: je moet altijd wegtrekken uit Haran. Niet in het religieuze Haran blijven hangen, waar je allemaal hetzelfde gelooft. Je moet wegtrekken uit Haran en soms is dat nog nodig zelfs als je in 'het volle evangelie' zit, om het beloofde leven binnen te gaan.

Machanaïm: twee legers

En hij gaat - en dat staat niet vertaald - maar *hij gaat op zijn weg met God*. En wat gebeurt er dan? Dan krijgt hij een bijzondere ontmoeting:

Genesis 32:2: *Jakob trok verder. Plotseling verschenen er engelen van God op zijn weg. 3 'Een leger van God!' riep Jakob uit toen hij hen zag, en hij noemde die plaats Machanaïm.* Machanaïm is een meervoud in het Hebreeuws, dus niet één leger. Als je verder kijkt is het een *dualis meervoud*. Die gebruiken ze als er ergens twee van zijn: een duo, zoals bij voeten, nieren, handen. Hier is dus ook sprake van twee: twee legerplaatsen.

Strijd in de hemelse gewesten om jou en mij

Jakob ziet dus in de hemel twee legerplaatsen. Twee legers. Welke legers zijn dat? Gods engelen en satans demonen en die strijden dus tegen elkaar, ook vandaag. Ze strijden tegen elkaar om jouw en mijn leven. Ze strijden tegen elkaar om jouw en mijn bediening.

Worstelen: het beloofde land ingaan door de Jabbok heen

En Jakob komt bij de Jabbok. Ongeveer halverwege boven Jeruzalem bij Machanaïm. Hij moet daar dus door die rivier heen, om in het beloofde land te komen. Jabbok komt van een werkwoord dat betekent: *worstelen, strijden*. Jakob moet door de Jabbok heen. Hij moet worstelen om het beloofde land in te gaan. Hij moet worstelen, zoals jij moet worstelen om het beloofde leven binnen te gaan. Het is altijd worstelen en boven komen. Het kost strijdt bij hem van binnen, in zijn innerlijk. Hij is terug gekomen, maar hij is zo bang voor Esau, zijn broer. Er is zoveel gebeurd en hij snapt nu ook wel dat het niet alleen aan zijn broer lag. Zover is hij wel gekomen.

25 Maar zelf bleef hij achter, helemaal alleen, en er worstelde iemand met hem totdat de dag aanbrak Het was **nacht**. Zoals het nacht kan worden, kan zijn, in jouw leven. Als alles donker om je heen is, dan is het in ieder geval nacht. Je wil het beloofde leven binnengaan, je wil het graag verwerven, maar je ziet er zo weinig van. Weet je waarom? Omdat het nacht is. En als het nacht is, moet je wel *zelf licht*

geven, wil je nog wat zien. In die nacht kan het zijn, dat je angstig bent, hoe moet dat nu verder? Terwijl er dat en dat gebeurd is? In die nacht moet je dus strijden. In die nacht moet je lijden. En dan zie je in het Hebreeuws - het is weg vertaald - *en Jakob staat op in de nacht*. Prachtig. (Je zou denken: slaap maar lekker door, maar geestelijk is dat niet de bedoeling...). Het is de bedoeling als alles donker is, als het nacht is, dat je opstaat voor de Heer. In de nacht van je leven. Mooi is dat hij alles en iedereen eerst naar de overkant brengt. Dat moet jij dus ook doen, kun je zelf wel invullen... En daarna blijft hij alleen achter. Daarna blijf jij alleen achter. Alleen in je nacht. Dat staat hier ook in vers 25.

Wie strijdt er met Jakob?

Jakob blijft alleen achter en iemand strijdt met hem tot het opgaan van de dageraad (ik heb het vertaald, zoals het er staat). Wie strijdt er met hem? *Een Man*. Heel opmerkelijk, een Man met een hoofdletter. Wie zou dat dan toch zijn? In het Hebreeuws staan er geen hoofdletters, dat is er dus van gemaakt. Het betekent iemand, niemand of een mens.

Hosea zegt: hij streed met een engel

Wie is die iemand? Hij streed zegt Hosea 12:5 met een engel en hij overwon. Dat is interessant. Hosea vult het in en die zat er niet vlak bovenop. Apart hè? En die engel wil niet dat Jakob aan de overkant komt. Hij wil niet dat Jakob door de Jabbok heen trekt, hij wil niet dat hij door de verdrukking heen gaat. Hij wil niet dat jij door de verdrukking heengaat. In het evangelie ga je bidden en dan komt alles goed en dan krijg je alles, zoals jij het wilt... Of zoals de Heer het wil? Dat wordt soms een verwarring voor mensen.

Een demonische grootvorst blokkeert de weg

Hij wil niet dat jij dus het beloofde leven binnengaat. Maar er is iets met engelen. Engelen dienen, ondersteunen en gaan niet over je heersen en tegen je vechten. Dus? Engelen die jou en mij, die Jakob aanvallen, heel simpel, die dienen ons niet. Die houden zich niet aan het hemelse protocol. Dat doen ze namelijk nooit, demonen. Dus het zijn gevallen engelen, het zijn demonen. En dit hier is een grootvorst: Belial. Hij spreekt altijd zijn NEEN uit over jouw leven, altijd wel iets wat er aan jou mankeert, wat er in het verleden is misgegaan. Hij zet het levensgroot voor je neer, het negatieve van je leven. En zo wil hij jou verhinderen om door te gaan.

Hij fixeert je op je problemen

Want hij fixeert je op moeilijkheden, op problemen. "Ja ik heb zoveel problemen, zoveel moeilijkheden". Daar hoor je hem praten. Dat zegt God nooit. Dat zegt Jezus nooit als hij moet lijden. Hij fixeert jou op die problemen, opdat jij maar niet het beloofde leven binnengaat, opdat je maar niet vernieuwt en verder vernieuwt in je denken, je geloven en je leven. Opdat

je maar niet de geestelijke wereld echt gaat verstaan voor je eigen leven. Want hoeveel mensen hebben het over de geestelijke wereld, maar verstaan ze het voor hun eigen leven?

Hij wil het leven van God tegenhouden: sta op, reken af!

Hij zet dus al het oude uit Jakobs leven, zet hij voor hem neer. En zo wil hij Gods woord, zo wil hij het leven van God tegenhouden. En het is niet moeilijk heel snel die overstap te maken naar je eigen leven. Het is ook jouw strijd bij de geestelijke Jabbok om verder te komen en niet in het religieuze te blijven hangen. De duivel komt als het nacht wordt in je leven. En wat moet jij dan doen, net als Jakob? In die nacht moet jij opstaan! In die nacht moet jij afrekenen met al het oude uit je verleden! Al dat vervelende, kun je maar lekker beter vanaf zijn, kap ermee! In de nacht moet jij door de Jabbok heen. Net als Jakob, omhoog naar Pniël, *het aangezicht van God* betekent dat.

Totdat het licht doorbreekt

In die nacht strijd jij met die demon, totdat het licht doorbreekt. Dat is mooi hè? Dat hebben we dus ook in het evangelie. We gaan de strijd aan, totdat het licht doorbreekt. Jakob had halverwege wel kunnen zeggen, dit lukt toch niet, morgen een nieuwe dag.

God is niet in het geding; het is een macht van bedrog

Nog even voor degene die denken dat hier God in het geding is. De Midrasj zegt: "Hier strijdt een rechtvaardige tegen de machten van het kwaad." Dat hadden de Joden al door. Vind je het niet prachtig? En wat zegt de Midrasj over deze engel: *deze engel beschermt Esau*. Wat wil dat zeggen? Het is een demon, een macht uit de geslachten die met list en bedrog werkt. Die met Belial samenspannt, om je een nog dieper NEEN op te leggen. Hij spant samen tegen Jakob, tegen jou, tegen mij.

De demon raakt hem in je holte van zijn heup

In de strijd merkt de demon dat hij niet de overhand krijgt. En hij raakt de holte van zijn heup en die wordt ontwricht. Wat is er aan de hand? Deze grootvorst ziet dus: dit ga ik niet winnen. En hij raakt Jakob. Hij probeert jou te raken. En dat is nooit met 'leuke dingen' en 'leuke opmerkingen'. Waar raakt hij hem? In de holte van zijn heup staat er letterlijk. Heel interessant. Dat is: waar hij kan verwekken. Erop gericht dat hij geen zonen kan verwekken. Maar in vers 33 zie je dat daar staat 'bij de spanspier' van de heup. Denk er maar verder over na...

Hij is de hielbijter, die wij de kop moeten vermorzelen

In ieder geval raakt hij hem, hij wil niet dat het leven van God doorgaat, dat staat centraal. Dus doet de levende God dit?

Nee dus. God beschadigt geen mens. Satan, hij beschadigt mensen. **Hij zal hen de hiel vermorzelen**, staat er al in Genesis 3:15. Hij wil hen ertoe bewegen niet door verdrukkingen heen te gaan. Satan, hij ontwricht de holte van je heup. Hij wil je *tegenhouden* in je beweging, in je lopen, in je leven, opdat je maar niet verder gaat. “Want dat kan niet, dat zie je toch zelf? En dit is veel te moeilijk gezien mijn leven.” Opdat jij niet door verdrukkingen heengaat. En wat moet jij doen? *Satan de kop vermorzelen*. In wat je denkt, in wat je gelooft, in wat je verwacht.

De Heer is je Helper

Wat denk je vanmorgen nu over je leven, over je toekomst? Als je gelooft in de Heer? Satan steekt soms zomaar de kop op in je leven en vermorzelt dan bij je van binnen met wat hij denkt, wat hij gelooft, wat hij verwacht. En neem dat alsjeblieft niet over! Daarin ligt een geheim. *De Heer helpt Jakob erbij, en de Heer helpt jou daarbij*.

Jakob zegt dan: “Ik laat je niet gaan, tenzij jij mij zegent”

Dan krijgen we een heel eigenaardige wending: de demon zegt: **laat me gaan, want het ochtendrood komt omhoog**. Mooi teken. En Jakob zegt: **ik laat je niet gaan, tenzij je mij zegent**. Wat valt je op aan deze persoon? Hij kan niet tegen het licht. *Hij kan het daglicht niet verdragen*. Want alles wat hij doet, kan ook het daglicht niet verdragen. Dus wat wil hij? Hij wil weg voordat het dag wordt. En dat is dus niet de Heer, onze God. Jakob heeft het wel te pakken, zeg. Hij zegt niet: ga maar, dan ben ik tenminste van je af. Nee de strijd gaat verder!

Wat is hier de betekenis van zegenen?

Hij zegt: **ik laat je niet gaan, tenzij jij mij zegent**. Een betekenis van zegenen is: *je meerdere erkennen in iemand. Dus daarmee erkennen: ik heb geen macht meer over hem*. En Jakob zegt dus: *ik laat je niet gaan, tenzij je je meerdere erkent in mij. Je zult me niet meer in de weg staan. Ik reken af met al jouw werkingen uit mijn verleden. Want de dag van de Heer breekt aan in mijn leven*.

Je zou het zo over kunnen nemen voor je eigen leven, toch? En dan moet het nog licht worden. Maar er staat letterlijk: **het ochtendrood komt omhoog**.

Hij zegt: wat is je naam?

En dan zegt die grootvorst: wat is je naam? En hij zegt: Jakob. En de grootvorst zegt: **je naam zal niet meer Jakob zijn, maar Israël**. We zeggen natuurlijk altijd dat God die naam geeft. Dus stel dat dit God is, moet God dan naar zijn naam vragen? Hoe heet je ook alweer? Hij hoeft toch niet naar zijn naam te vragen? Hij kent zijn naam. God kent jouw naam, en jij zijn naam. Waarom vraagt deze grootvorst dan naar zijn naam?

Heel kort: om iemand te zegenen moet je iemands naam weten. Bijvoorbeeld: je moet iemand uit de klas roepen, dan moet je weten hoe die persoon heet en waar die zit. Dan ga je die klas in en zet je je strenge gezicht en zegt: wie is hier...? En dan: kom jij maar eens even mee! *Dat gezag, maar dan in de geestelijke wereld, daar gaat het om*.

Van Jakob naar Israël

Nou, Jakob is zijn naam. Wat betekent dat oorspronkelijk? Hij die verbindt, want hij houdt de hiel vast, hij die aansluiting zoekt, bij de gemeente, bij de mensen (zie de eerste boodschap over Jakob). Zijn naam is verworpen tot hiellichter, leugenaar, dat is de verwarring in dit alles. En nu zegt die demon: **niet meer Jakob zul je heten, maar Israël**. Nu moet je even een omslag in je denken maken. Belial erkent hier dus: dit is een mens Gods. *Hij erkent jouw naam, jouw wezen is Israël*. En wat betekent Israël? *Een strijder voor God*. Prachtig! Dat je toch gaat voor het beloofde. Dat je gaat voor God, voor het woord, voor zijn belofte. En wil je een parallel: vergelijk het maar met de demonen die naar Jezus uitschreeuwen: **jij bent de zoon van God** (Marcus 3:11).

Even een sprong verder, dan zie je waar hij wel zijn naam krijgt, want die heeft hij natuurlijk al als hij strijdt voor God en doorgaat. God zegt tot hem: **tot nu toe heette jij Jakob. Die naam zul je niet langer dragen: Israël is je nieuwe naam**. (Genesis 35:10). Israël, strijder voor God is je nieuwe naam. En dan zegent God Jakob: *Genesis 35:11 - En Hij vervolgde: ‘Ik ben God, de Ontzagwekkende. Wees vruchtbaar en word talrijk (vermeerder); je zult uitgroeien tot een volk, tot een hele menigte volken, en er zullen koningen uit je voortkomen.’*

Jakob heeft samen met Jahweh en zijn engelen tegen een god, een machtig wezen gestreden

Er geldt een prachtige belofte, waaraan je deelhebt. Dan staat er in het verhaal oorspronkelijk: **want je hebt gestreden met een elohim en met mensen en je bent ertoe in staat geweest**. Jakob heeft gestreden met een elohim, met een machtig wezen, met een god. Samen met de levende God en de engelen heeft hij met een god gestreden. God is mét Jakob in deze strijd, in die nacht. God is met jou in deze strijd, God is met jou in deze nacht.

De vorst geeft zijn naam niet prijs

Jakob vraagt: **vertel toch uw naam**. Waarom? En hij zegent (erkent) hem, maar geeft zijn naam niet. Waarom wil die vorst zijn naam niet vertellen, wat een gezeur, zeg toch je naam, man. Waarom niet? Dan raakt hij al zijn macht kwijt. Dat wil hij niet, hij wil weg en het anderen moeilijk maken, het jou moeilijk maken. Maar jij weet het nu. En hij (h)erkent zijn meerdere in Jakob.

Peniël: het aangezicht van de eeuwige God

En dan noemt Jakob die plaats Peniël: *ik zag God van aangezicht tot aangezicht en mijn ziel werd uitgered*, dat staat er. Pni = het aangezicht van, el = eeuwig God, *Peniël is dus het aangezicht van de eeuwige God*. In de strijd is God dus bij hem, dat beseft hij nu. Dat mag jij beseffen. God redt zijn leven. God bevrijdt zijn ziel. Hij bevrijdt jouw ziel van al het negatieve, van alle fouten, uit jouw verleden. En hij bevrijdt je van deze grootvorst met zijn aanspraak.

In de nacht is de Heer bij ons: ga die strijd aan!

Ik denk dat dit een pracht voorbeeld is vanmorgen voor jou en voor mij. In de nacht, in de strijd, die we ervaren, is de Heer bij jou. Verandert er dan direct iets? Nou, het gaat door tot het ochtendgloren. Je merkt als het goed is, Gods kracht, zijn leven, om je heen en van binnen in je hart als je die strijd aangaat en doorgaat en doorgaat. *Hij redt je ziel dus uit de macht van deze grootvorst*. Hij bevrijdt je van die macht die je wijst op de mislukkingen uit het verleden. Sta op, ga die strijd aan. Want Hij begint iets nieuws in jou. Er is dus nog meer in het evangelie. En dan komt het mooie.

De zon gaat over mij op

En de zon gaat voor hem op als hij door Peniël heen komt en hij gaat mank aan zijn heup. Ben jij nu een kind van God, een zoon van God, je loopt mank, man, zie je dat niet? De zon gaat voor hem op. Voor jou op. Weet je nog wanneer de zon voor hem ondergaat? In het hele verhaal van Jakob daarna zie je de zon nooit meer opgaan. Hij gaat één keer duidelijk onder:

Genesis 28:11 - Jakob verliet dus Berseba en ging op weg naar Charan. 11 Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ONDERGEGAAN.

Dat komt omdat hij weggaat uit het beloofde. Uit het beloofde land, als hij bang is, als hij vlucht voor Esau, dan staat er dat de zon voor hem ondergaat. Geen wonder, hij loopt er zelf van weg. Maar gelukkig, na twintig jaar duisternis, gaat hier de zon weer op voor hem. Als hij door Peniël heen komt. Dat geldt ook voor jou. Dat je opstaat, dat je zegt: de zon gaat over mij op. Het licht gaat verder schijnen in mijn hart. O, wat heb ik een toekomst!

Blijf op je qui-vive

En kijk uit, want misschien dat die dan nog weer even terugkomt. Geloof je dat nog? Maar dat houd je van je af natuurlijk!

Dwars door de nacht, door de verdrukking ga jij zijn licht en leven binnen

Mank gaat Jakob het nieuwe leven tegemoet, zou je kunnen zeggen. Dat klinkt niet volle evangelisch: mank ga jij het nieuwe leven in. De nacht, waarin je angstig en wanhopig

bent, waarin je worstelt, vecht en strijdt. Samen met de Heer kom je door die nacht heen, Gods licht en leven tegemoet. Omdat je afrekenet met je oude manier van denken, leven, reageren. Omdat je ermee breekt! Dan zoek je de oorzaak van je problemen niet meer bij een ander, je zoekt ze ook niet meer bij jezelf, nee: je onderscheidt de *werkingen van machten* in je eigen leven en je doopt je in in wat Jezus jou belooft, in het licht, in het leven.

En als er nacht is, en als de nacht nog komt, worstel dan, totdat het licht aanbreekt, totdat het licht doorbreekt. Zie je het gebeuren voor je eigen leven? Ja, het gaat gebeuren! Ga deze weg. Laat je niet verloederen, niet verleiden, niet van de weg afhalen, ga door de Jabbok heen, trek door Peniël heen. En zie: de zon gaat op, en het licht gaat verder schijnen in mijn hart! Amen.

Jakob's worsteling

OP DAT BANKJE

Een verhaal uit het leven gegrepen

Door Gerrit van Ek

Hij loopt even naar de super. Wat lege flessen inleveren. En daar ziet hij ze zitten. Een ouder stel. Samen gezellig op dat bankje. Jammer genoeg is het erg bewolkt. Het neigt naar een regenbui.

Hij wil ze passeren, maar blijft toch even staan en spreekt ze aan. "Wat zitten jullie daar samen gezellig. Een zonnetje erbij zou welkom zijn toch?" De man op het bankje zegt: "Wij hebben de zon in ons hart". Zijn vrouw beaamt dit. Het is ze aan te zien. De superman ziet het aan hun expressie. Hun ogen stralen zon. Hij zegt: "Dit heeft zeker weten, te maken met God, die onze Schepper is". Hij vraagt: "kennet jullie het lied 'Amazing Grace'?" Ze knikken allebei heftig.

Dan vertelt de superman dat ze dit lied afgelopen zondagmorgen in de kerk hebben gezongen. Wel in het Nederlands. Het is een lied over genade, zo oneindig groot. En ook over mogen stralen als de zon. Heerlijk om het hier samen over te hebben. Wat een mooie ontmoeting. Ze geven elkaar een hand ten afscheid. Heel bijzonder zo'n gesprek. Zo maar op straat bij een bewolkte en toch open hemel. Dit heet verbinding. De superman vervolgt zijn weg. Blij. Dankend dat hij zojuist mensen heeft ontmoet die behoren bij de gemeente van God.

DE STEM VAN JAKOB EN DE HANDEN VAN ESAU

Zijn onze woorden en daden in overeenstemming of in contrast met elkaar?

“De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Esaus handen” (Genesis 27:22).

Door Jildert de Boer

Wegkomen uit een dubbele moraal

De bovenstaande tekst is een uitspraak van vader Isaak uit het bekende Bijbelverhaal over Jakob en Esau. Het is een typerende opmerking in een situatie waarin dubbele moraal een rol speelde.

Een wonderlijke mengeling van zegen en bedrog bij Jakob en een hunkering naar het genot van linzensoep en wildbraad bij Esau en Isaak. Was hun god wellicht de buik? (Vergelijk Fil. 3:19) In elk geval was Isaak in de natuurlijke en de geestelijke wereld te blind om het te doorzien!

Toch staan Jakob en het volk Israël model voor een leven naar de Geest. Esau, en in het verlengde daarvan Edom, is een beeld van het leven naar het vlees met daarachter het rijk der duisternis. Jakob en Esau zijn kenmerkend voor de twee bestaanswijzen: leven volgens de Geest van God, of leven volgens religieuze, maar boze geesten. Wat heeft in ons leven de heerschappij? Herkennen wij nog iets van het proces van Esau? Wij bidden immers voortdurend: **“verlos ons van de boze”!** We hebben een diepere doorzuivering, loutering en heiliging nodig en als we fracties van werkingen van het tegengestelde proces opmerken, dan kunnen we **onzelf reinigen, gelijk Hij rein is!** (1 Joh. 3:3, sv).

David en Saul: beeld van de Geest tegenover het vlees

Bij Saul en David waren soortgelijke processen aan de gang. Dit wordt treffend weergegeven met de woorden: **“En er was een langdurige strijd tussen het huis van Saul en het huis van David; David werd gaandeweg sterker en het huis van Saul gaandeweg zwakker”** (2 Sam. 3:1). Saul was begonnen in de Geest, maar eindigde in het vlees (vgl. Gal. 3:3). Eens werd hij aangegrepen door de Geest en was hij onder de profeten. Maar door zijn ongehoorzaamheid week de Geest des Heren van hem en kreeg een geest die hem angst aanjoeg grip op hem. Het spelen door David schonk hem verlichting in deze toestand, maar van een definitieve oplossing door bevrijding van demonen was onder het oude verbond geen sprake. We zien ook vooral de geest van verwerping en de geest van weerspanning in werking in zijn leven. Tenslotte ging hij naar de waarzegster van Endor en eindigde in zelfmoord.

David was een man naar Gods hart en typerend voor hem was: **“David echter, sterkte zich in de Heere, zijn God”** (1

Sam. 30:6). Na zijn zware zonde met Bathseba bad hij toch: **“Verwerp mij niet van voor Uw aangezicht en neem Uw heilige Geest niet van mij”** (Ps. 51:13).

Dit is voor ons een beeld van onze weg door de hemelse gewesten, waarbij wij onze vijanden tegenkomen en de strijd zullen oppakken, om ze te overwinnen! Anders gezegd: **“Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees. Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees - want deze staan tegenover elkander - zodat gij niet doet wat gij maar wenst”** (Gal. 5:16-17).

Handen die niet doen wat de mond zegt

Passen wij de woorden over Jakobs stem en Esaus handen toe op ons *eigen leven*, dan kan dit wellicht ontdekkend zijn. Herkennen wij in de praktijk ‘mooie woorden’ en (helaas nog) soms nog ‘andere daden’ in eigen leven? Mogelijk nemen wij prachtige ‘(volle)-evangelieklinken’ in onze mond, maar zijn onze daden daar niet (volledig) mee in overeenstemming.

Stemmen zijn opgegaan met een goed, bijbels inzichtgevend geluid, maar handelingen, die tot scheuringen in (volle-)evangeliekringen hebben geleid, kloppen daar (vaak) niet mee en meestal gaat het dan niet om een direct verschil qua boodschap. Wij kunnen ook persoonlijk de mond vol hebben van woorden van God, maar onze handen (= daden) vertonen het tegenovergestelde.

Let wel, dit zeggende, hebben we niemand persoonlijk voor ogen, want wij beseffen maar al te goed dat de oorzaak van problemen altijd in de geestelijke wereld ligt. In plaats van elkaar broederhanden te reiken en die te schudden, worden mond en stem soms gebruikt voor het verdedigen van de eigen, verabsoluteerde visie of om eigen handelen te rechtvaardigen. De boze werkt in dit opzicht ook graag met misverstanden en misinterpretaties van elkaar, waardoor zelfs **het evangelie der heerlijkheid Gods** (2 Kor. 4:4; 1 Tim. 1:11) aanleiding wordt voor het verkeerd verstaan van broeders, met een trieste, onderlinge verwijdering als gevolg. Zoals iemand eens treffend zei: “Aan de buitenkant zeg je nog broeder, maar van binnen denk je: ‘loeder!’ Ieder kan bij zichzelf naar binnengaan of hier iets van speelt. Zo mag het onder ons niet zijn of plaatsgrijpen, want wij zullen **GEEN vijanden in de zichtbare wereld**, maar alleen in de onzichtbare wereld hebben, om strijd tegen te voeren. Hoe goed en hoe heerlijk is het de wijsheid van de Heer en de balsem tot genezing te vinden die onnodige scheidingen of uiteengaan weer kan helen, die broederbanden kan herstellen, ook als het menselijk gesproken bijna of praktisch onmogelijk lijkt. Als mensen terugkeren in de gemeente, waar ze eerst uitgegaan zijn met tam-tam, of met boze of botte mails, dan wel geruisloos vertrokken zijn, dan zullen we bij terugkeer - wat er ook gebeurd is - de hemelse wijsheid dienen te hebben en die is onder meer **VOL van ontferming** (Jak. 3:13-18).

Goede woorden over de geestelijke wereld moeten worden uitgewerkt in de daarbij behorende daden in de natuurlijke wereld. Een verheven boodschap over het Koninkrijk der hemelen zal op aarde praktisch gerealiseerd moeten worden in onze leefwijze. Alleen geestelijk iets *beweren* kan 'bla bla' zijn, als de uitvoering in de praktijk achterwege blijft of halfbakken is. Woord en daad, zeggen en doen, moeten op elkaar aansluiten in ons leven! Als onze daden onze woorden niet ondersteunen, dan missen ze hun kracht.

“En weest daders van het woord en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten hoe hij eruitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen” (Jak. 1:22-25).

Als wij in het gezin Gods Woord spreken en onze handen doen niet (geheel) dienovereenkomstig, dan mist het woord (deels) zijn uitwerking voor onszelf en voor degenen om ons heen. Op dit terrein liggen er veel oefeningen om te leren *in geest en waarheid* voor Gods aangezicht te leven!

Een met de theorie sporende praktijk

Natuurlijk loopt de theorie voorop, maar de praktijk zal daarbij gaan passen. Als wij hier manco's zien in Gods licht, dan hoeft ons dat niet te verontrusten, maar geeft dit ons gelegenheid tot reiniging en heiliging, kortom: tot ontwikkeling van geestelijk, goddelijk leven in ons. Wij hoeven ons geen schuld door de boze te laten aanpraten, want zijn aanklacht smaakt wrang. Overtuiging door Gods Geest bewerkt echter een diepere reiniging, een levende hoop tot groei in ons binnenste en een zich rijpende, smakvolle vrucht van de Geest! Met een beeld uit het oude verbond: de druiventros uit het dal Eskol (Num. 13:20,23-24) in het beloofde land smaakte goed en zoet en staat symbolisch voor de vrucht van de Geest. Als er in ons geknepen wordt in lastige levenssituaties, komt dan de zoete vrucht van heilige Geest naar buiten, of proef je nog de zure azijn van een vleselijk leven, dat ergens ook nog gevoed wordt door machten van de duisternis?

Ons leven zal *ongedeeld* voor God zijn en elke innerlijke verdeling - hoe subtiel ook - waarmee de boze ons wil opzadelen, mogen wij onderkennen en ons ervan ontdoen. Zolang wij nog niet voleindigd zijn als zonen Gods komen wij punten of gebieden in ons leven tegen, waar de Heer een verder werk wil doen en waar nog het een en ander te doden valt (Rom. 8:13). In dit proces geldt: *“Ik schil Esau af* (= beeld van het vleselijke leven onder demonische invloed) *af en leg zijn schuilhoeken bloot; wil hij zich verbergen, hij kan het*

niet; verdelgd wordt zijn zaad en zijn nakomelingschap en van zijn naburen helpt niet één” (Jer. 49:10).

Via geestelijke strijd naar de top van de hemelse berg Sion

Het heerlijke resultaat zal gezien worden: *“Verlossers* (heilanden, sv) *zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het koningschap zal zijn aan de Here”* (Obadja 21). Dat heerlijke einddoel om samen met Jezus op de top van Sion (Openb. 14:1) - beeld van de kracht van heilige Geest - te staan, wordt slechts bereikt langs de weg van geestelijke strijd en overwinning tegen de berg Esau, beeld van de geestelijke vijand en grootvorst. Edom staat in het bijzonder voor die geest die broeders niet bijeenhoudt, maar ze uit elkaar drijft, waardoor de broederschap verdwijnt.

Eén leven leven in de geestelijke en de natuurlijke wereld

Tegengestelde grootheden in het leven van christenen maken het christendom tot een aanfluiting voor de wereld. Godsdienstoorlogen tussen 'christenen' zijn grove voorbeelden. Dichterbij is al het veelgehoorde verwijt: 'Die fijnen zitten zondags vooraan in de kerk, maar doordeweeks bedriegen ze de zaak.' We kennen dit als een crue vorm van dubbelhartigheid. Maar herkennen we er nog flarden van als we bij onszelf opmerken in de praktijk van alledag een (nog enigszins) andere persoon te zijn met (nog ietwat) andere daden?

Het gaat ons nu vooral om de fijnere, subtiële vormen, die evenzo het leven Gods uiteenrafelen en zelfs gemeenten doen scheuren. De vraag rijst of wij de strijd werkelijk op de 'hoge weg' (Jes. 35:8; 1 Kor. 12:31) tegen de boze geesten hebben gevoerd, als het *‘volk der heiligen van de hoge plaatsen’* (= hemelse gewesten of hemelsferen, Dan. 7:22,27, sv). Of dat er heimelijk toch een strijd tegen vlees en bloed - tegen mensen op aarde - mee resoneert in een laatdunkend of minachtend en oordelend denken of spreken over medechristenen? (Rom. 14:10).

De boze is er als de kippen bij om dingen op te kloppen, aan te dikken en op te blazen - de werking van de geest van hysterie - waardoor er onderlinge kwade vermoedens, wantrouwen of achterdocht gezaaid worden. Ik las eens de opmerkelijke spreuk: *“Door een kier van achterdocht gaat de liefde naar buiten”* Waren er soms hoge woorden en toch zo nu en dan lage daden? Dan valt er in Gods ogen een verzoenend en reinigend werk te verrichten, opdat wij één front vormen *tegen* de boze en *voor* de Heer!

Laat onze gezindheid zich zuiver richten op het goede van God en het welzijn van onze broeders en dat van allen! Laten wij geen 'afgesloten terreinen in ons leven' handhaven, waar de boze een vinger in de pap probeert te houden, maar ons volledig uitstrekken naar het uitleven van een *ongedeeld* leven voor God, op welk gebied dan ook!

Zeggen en doen: woorden en daden horen bij elkaar!

We sluiten dit stuk af met het citeren van een aantal verzen uit de eerste Johannesbrief, die veelzeggend zijn als het gaat om de 'mooie stem van Jakob' en de 'ruwe handen van Esau':

- *"Indien wij ZEGGEN, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet"* (1:6).
- *"Wie ZEGT: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet"* (2:4).
- *"Wie ZEGT, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft"* (2:6).
- *"Wie ZEGT in het licht te zijn en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nu toe"* (2:9).
- *"Indien iemand ZEGT: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan (ook) God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben"* (4:20).

Laat wat onze stem zegt, overeenkomen met wat onze handen doen! De Heer zegene je in die opgave voor je leven!

VOOR ELKAAR OP DE BRES STAAN

DE DAAD BIJ HET WOORD:

Wat betekent voor mij een praktisch gebedsleven?

Door Pieter van Berkel (Filipijnen)

In het onderstaande artikel is met toestemming gebruik gemaakt van een deel van de mailwisseling tussen de 'Filipijnen' en de 'Infotheek' (www.kdh-infotheek.nl, de database met mp3-bestanden van toespraken uit het volle evangelie, waarbinnen er gezocht kan worden op onderwerp, tekst, spreker en meestal ook op datum). Deze mailwisseling is door de redactie bewerkt en vervolgens gecheckt en aangevuld door de schrijver (red.).

Persoonlijk gebed

Communicatie met de Heer is mijn basis voor geestelijke groei met als doel: meer (in)zicht krijgen op wat de Heer wil met mij. *"Ken Hem in al uw wegen"* (naar Spreuken 3:6). Maar ook:

Voor elkaar op/in de bres staan

Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen (1 Tim. 2:1).

In het gemeente-zijn – en ik heb het hier over de Gemeente van Jezus Christus - waar wij geestelijke leden van zijn, ook al zitten jullie naar het zichtbare geografische In Nederland en ik op de Filipijnen - is het elkaar aanmoedigen, ondersteunen heel belangrijk... het op/in de bres staan voor elkaar, in gebed. Dit is van cruciaal belang voor de geestelijke groei van een ieder. Op/in de bres staan, ook al kennen wij elkaar niet persoonlijk in de zichtbare wereld, maar wij kunnen elkander (leren) *herkennen* en ons met elkaar betrokken voelen door de Geest van God die in ons woont.

Zover ben ik nog niet...

Misschien zeggen we wel eens in een onderling contact: "op veel punten ben ik nog niet zover als jij." Ikzelf sta hier anders in. Tegen jezelf blijven zeggen, "ik ben nog niet zover" houdt je op afstand en is eigenlijk gelijk aan een langzaam afremmen van jezelf.

Nog niet zover of nu wel eraan toekomen?

Wat betekent "nog niet" en wanneer wordt "nog niet" een "nu wel"? Hoelang zitten we al in dat evangelie? We hoorden dit 40-50 jaar geleden al en nog steeds is er een "nog niet." Met andere woorden: wanneer dán wel?

Die vraag stel ik mijzelf altijd als "*ik ben nog niet zover*" in mijn denken opkomt. Is dit een excuus om moeilijke dingen vooruit te schuiven, of verlang ik er daadwerkelijk naar mijn denken om te zetten in een "Nu Wel"?

Waar begint dat "Nu Wel" mee?

Nou, in de eerste plaats met het '*willen*' en heel bewust ervoor kiezen Jezus te volgen, discipel/leerling van Jezus zijn in alle aspecten van je leven. Of je nu jong of oud bent, Denk niet: "ik ben al oud en misschien is het wel te laat". Jezus roept ons Hem te volgen. Wij hebben die mogelijkheid hiervoor te kiezen zolang wij hier in de zichtbare wereld leven. Daarom... laat het "NU WEL" in een ieder van ons nu werkelijkheid worden. Ten tweede: met *positief gericht* zijn; ook ten aanzien van je zelf. *Je kunt het als je het echt wilt.* Maar alleen als je serieus bent/wordt in het ontwikkelen van jouw persoonlijke omgang met God en Jezus. *Het kan!*

Het ontwikkelen van een persoonlijke relatie met de Heer

Natuurlijk zou praktisch geestelijk leven onderdeel moeten zijn van de prediking of onderwijzing. Maar stel dat dit ontbreekt, wat dan?

Tegenwoordig is het in veel christelijke gemeenten wereldwijd een soort modeverschijnsel geworden (ook in evangelische kringen in Nederland), waarin zang, dans en zogenaamde aanbidding focus is geworden. En de tegenstander vindt dat prima. Waarom? Kenmerk is namelijk dat de prediking van het Koninkrijk der hemelen ontbreekt. Ja...de naam van Jezus wordt wel genoemd, maar de kern het Woord dat levend maakt wordt veelal genegeerd.

Daarom zal ik het toch zelf moeten leren ontwikkelen. Het kan toch niet zo zijn, dat wij ook het bijltje er bij neer gooien als er geen lokale gemeente meer zou zijn waar het evangelie van het Koninkrijk der hemelen wordt gepredikt?

En..... *het kan* door die persoonlijke relatie met God en Jezus die we mogen ontwikkelen. Hoe? Verder op in dit stukje geef ik je aan, hoe ik dat doe.

Maar eerst even dit: wat als je er eventueel alleen voor komt te staan?

Je zou kunnen opmerken: "sommige mensen kunnen zelf staande blijven in het geloof, maar de meeste mensen hebben daar toch een oudste of voorganger voor nodig om opgebouwd, gecorrigeerd, gestimuleerd of eventueel vermaand te worden".

Stel je komt helemaal alleen te staan in jouw geloof. Er is geen gemeente meer en... dat is niet ondenkbaar in deze tijd.

Dit is altijd mijn persoonlijk motief geweest in mijn zoeken naar groei en het *in praktijk brengen* van wat ik leer in mijn dagelijkse simpele leven.

Zelf ben ik al gedoopt in water op 14 jarige leeftijd en heb ooit in mijn enthousiasme een uitspraak gedaan, waar ik in later leven mee werd geconfronteerd:

"Heer al zou ik helemaal alleen komen te staan, dan nog wil ik doorgaan samen met U."

Dat ervaar ik nu. Ik sta er alleen voor. Heb niet zoals jullie gemeenteleden aan wie ik mij kan optrekken. Het is andersom. Wij proberen hier op de Filipijnen *dat licht te brengen*.

Maar ik ben ook niet volmaakt en mijn zoonschap is ook nog niet volledig ontwikkeld. Ik maak fouten en neem soms foute beslissingen. Ik heb ook mijn 'struggles', stress en teleurstellingen en ook ik zou het fijn vinden, om mij op te kunnen trekken aan positief advies van mede-gelovigen en samen te delen.

Alles doen om Jezus te volgen en Hem gelijkvormig te worden

Helaas is dit 'kopje' niet altijd het geval bij velen die zich christenen noemen. Niet iedereen die in een gemeente zit en amen zegt, wil daadwerkelijk Jezus in ALLES volgen. Zij zijn niet bereid de offers te brengen die dit van de mens vraagt om de wereld in zijn geheel los te laten. Ik ga ervan uit de lezers van Hoger-Op wel Jezus in ALLES willen volgen (anders las je dit blad niet) en ik ook.

Ik ervaar het hier regelmatig, dat je in een gemeente bent met heel veel mensen, maar toch "alleen" bent, juist omdat je serieus bent in de leer van Jezus en Hem wil volgen. Wij brengen deze boodschap en wat ons hart beweegt. Vaak valt het zaad op de rotsgrond, omdat religieuze geesten de mensen onder hun beslag hebben. Men wil geen evangelie meer waar men inspanning voor moet verrichten. Ze roepen

echter 'amen', maar volgen Jezus niet. Daarom bidden we voor die mensen, opdat hun ziel niet verloren gaat. Misschien ervaren jullie dat ook wel in Nederland. Laat dat je niet ontmoedigen, maar bid met geduld en liefde voor hen. Dat is je plaats innemen in de hemelse gewesten in gehoorzaamheid aan het Woord van de Heer. Om zo een volgroeiende drager/zuil te worden in de tempel van God.

Dat heeft als consequentie dat je automatisch tegen allerlei zaken aanloopt.

Bidden voor die anderen in jouw gemeente

Is dat erg? Ja en nee. Daarom zegt God, ga in je binnenkamer: *bid en sta op de bres*. Doe in de hemel wat je kunt en laat de rest op aarde dan maar aan Mij over! Ik kan mensen niet veranderen. God wel. Zo ontspannen mag je hierin zijn. Wees blij. Bid zonder ophouden voor al je broeders en zusters in de lokale gemeente. ***Dank God altijd, wat er ook gebeurt. Want dat is wat God van jullie wil nu jullie bij Jezus Christus horen*** (1 Tess. 5:16-18). Bid dat iedereen discipel wordt van Jezus *en blijft* en op gaat groeien tot geestelijke volwassenheid. Dit is voor mij ook onderdeel van een intieme relatie ontwikkelen met God en Jezus. Heel praktisch eigenlijk.

God in alles betrekken wat ik ook ondertussen doe

Zo doe ik dat zelf en ga bewust in de stilte en praat met de Heer, heel simpel zonder wollige, zalvende, religieuze taal. Ik praat met de Heer zoals ik met iedereen praat.

Zo zoek ik Hem elke dag en betrek Hem in alles wat ik doe. Zelfs als ik naar de markt moet om boodschappen te doen. In mijn geest ben ik dan met God en Jezus bezig. Zing een lied en bid en overleg en...tegelijktijd doe ik mijn boodschappen of rij ik mijn auto.

Tegelijk leven in twee werelden: hoe praktisch kan het zijn

We hebben toch geleerd te leven in twee werelden tegelijk? De natuurlijke en geestelijke wereld, of hebben we dat misschien verlerd, of hebben we het besef verloren dat we naast onze zichtbare leven *een plaats hebben gekregen in de hemelse gewesten*? Ook dit werd 40 jaar geleden al gepredikt en wat doen we er nu mee?

Bidden is bezig zijn in de hemelse gewesten

En...dat kan zelfs desnoods onafhankelijk van een gemeente. Als die gemeente er wel is - in jullie geval - en *als je daar aangemoedigd wordt in deze dingen ben je bevoorrecht*. Als dat niet gebeurt, kun jij misschien *die stimulans zijn/worden* en het gaan praktiseren in jouw gemeente. Biddend voor jouw voorganger en oudsten, biddend voor allen die daar zijn. *Dan neem jij je plek in in die hemelse gewesten*. Misschien wordt dat niet direct zichtbaar in het natuurlijke, maar het

wordt wel degelijk zichtbaar in de hemel. Dat is mijn geloof, waar ik hecht in vast mag staan!

Non-stop verbinding met de Heer

Op die manier bouw ik mijn relatie met Hem op. Heel simpel maar heel praktisch. Het is helemaal niet zo ingewikkeld. Eigenlijk gaat het vanzelf, als je daadwerkelijk begint met het gewoon *te doen*.

Het wordt dan een automatisme. *Non-stop verbondenheid* met de Heer waar je ook bent en wat je ook doet. Ik ben niet zo van automatisme, maar in dit geval ga ik er voor!

Als een jongen een meisje zoekt wil hij maar een ding: *Altijd* bij dat meisje zijn.

Waarom? Omdat hij stapelgek op haar is. Als ze bij elkaar zijn, wisselen ze uit met elkaar. Waarom? Om zo elkaar goed te leren kennen. Daar ontstaat dan liefde uit. Zo werkt het toch ook met God en ons, heel eenvoudig. Hem zoeken, die Bijbel onderzoeken, want dat is Zijn Woord.

Het met de Heer bespreken, ook als er iets negatief is

Uitwisselen/overleggen met Jezus, onze Heer die ik volg en innig liefheb, van Wie ik wil blijven leren en de diepten van mijn hart mee kan en ook wil bespreken. Dat mag alles zijn wat je bezig houdt, ook als het negatief is. Hè? Ja, ik open mijn hart en belijd als er iets is, wat niet goed is. Ik praat daar over en zoek bevrijding en heling in mijn gesprek met de Heer.

En... die krijg je dan gewoon, *op voorwaarde, dat je al dat negatieve wat niet bij Hem hoort - en dus ook niet bij jou - verwijdert uit je hart en leven. Dat is verandering van denken teweegbrengen*. Zo simpel is dat. Mooi hè?

Vroeger kon ik dat niet. Er zat bij mij een rem op. Ik schaamde me voor mijn onvolkomenheden en dacht: "Ik heb het er maar niet over, want..." Totdat ik mij realiseerde, dat je geen geheimen kunt hebben voor God. Zegt David niet in Ps. 139: **"Heer U doorgroondt mij en U kent al mijn wegen"**? Hij weet wat de diepste beroerselen zijn van jouw en mijn hart. Intimiteit met God en Jezus betekent ALLES zeggen, ook al weten Zij dat allang. God wil communicatie met ons. En door Jezus Zijn Zoon is dat mogelijk geworden voor iedereen. Niemand uitgezonderd. Deze werkelijkheid doet me in verwondering en diepe eerbied buigen voor God en de Zoon die mij en jullie intens liefhebben.

Tenslotte

Ik bid dat mijn eenvoudige bijdrage in dit mooie blad een ieder die dit leest prikkelt en aanspoort en...als dat nodig is stappen te zetten om daadwerkelijk in gemeenschap te willen/gaan leven met God en Jezus. Laten we zonder ophouden blijven bidden in de geest voor elkaar. "Totdat Hij komt"!

VOOR JONGEREN

INTIMICITY

Door Zeina Bassa-Dafesh

Hoe leef je echt close met Jezus?

Heb je je ooit voorgesteld hoe het zou zijn om, net als Adam en Eva, gewoon met God te 'chillen' in de tuin? Om zo'n diepe en echte connectie met Hem te hebben, waar je helemaal jezelf kunt zijn en je je vrij voelt? In dit artikel lees je hoe je die speciale band met God kunt opbouwen en wat het betekent om echt dichtbij Hem te leven.

Wat is intimiteit met God?

Intimiteit gaat over verbondenheid – een diepe band, waarin je elkaar echt leert kennen. God wil jou op die manier leren kennen en dichtbij je zijn. David zegt het supermooi in Psalm 139:

'Heer, u weet alles van mij. U kent mij helemaal, zoals ik ben' (Psalm 139:1, BB).

God wil niet alleen je blijde momenten meemaken, maar ook je zorgen en je pijn delen. Dankzij wat Jezus voor ons heeft gedaan, is die close band met God weer mogelijk. Hij wil superdicht bij je zijn en je echt leren kennen. Niet als een God die ergens ver weg is, maar als een liefdevolle Vader die heel dichtbij staat.

Waarom willen we een connectie met God?

Iedereen heeft diep van binnen een soort drang naar echte connectie, naar iemand die je echt snapt en om je geeft. Dat gevoel? Dat komt van God zelf! Hij heeft dat verlangen naar liefde en connectie in ons hart geplant, precies zoals in Psalm 27 staat. **'In mijn hart hoor ik u zeggen: 'Kom bij Mij.' Ik kom, Heer, ik wil bij U zijn'** (Psalm 27:8, BB).

Als je je band met God verdiept, leer je steeds beter wie Hij is én wie jij bent door Hem. Net zoals bij een goede vriend is het superbelangrijk, om tijd vrij te maken om samen te zijn. Door bewust met God te 'chillen', bouw je beetje bij beetje een sterke connectie op. Het draait niet om alleen maar kennis, maar om een echte hart-tot-hart relatie!

Hoe groei je in je band met God?

Dichtbij God zijn kost tijd en oefening. Hier zijn wat praktische tips om je connectie met Hem sterker te maken:

- 1. Praat met God over alles**
Vertel Hem wat je bezig houdt, grote of kleine dingen. God vindt alles aan jou belangrijk.
- 2. Plan tijd om alleen met God te zijn**
Zoek een rustige plek waar je je op Hem kunt focussen, of dat nu buiten is of in je kamer.
- 3. Lees de Bijbel en schrijf wat je raakt**
Tijdens het lezen kan God tot je spreken. Noteer dingen die je raken, die kunnen je helpen groeien.
- 4. Aanbid Hem op jouw manier**
Of je nu zingt, bidt, stil bent of iets anders doet, aanbedding verbindt je hart met God.
- 5. Wees eerlijk en open**
God wil dat je echt bent bij Hem. Deel ook je worstelingen en laat jezelf helemaal zien.

Hoe kun je Gods stem horen?

God spreekt op verschillende manieren, en leren luisteren is een proces. Hier zijn een paar manieren waarop je Zijn stem kunt herkennen:

- **Een innerlijke stem** – Soms krijg je een gedachte die anders aanvoelt, alsof die niet van jezelf komt.
- **Bijbelteksten** – Tijdens het lezen kan een vers ineens opvallen en tot je spreken.
- **Via anderen** – God kan door een vriend, mentor, of zelfs een onbekende iets tegen je zeggen.
- **Een gevoel of indruk** – Soms ervaar je een diepe rust of een sterke overtuiging bij een bepaalde keuze.

De Bijbel moedigt ons aan om open te staan en te luisteren naar Gods stem. Jezus zei: *'Mijn schapen luisteren naar mijn stem, en ik ken ze en zij volgen Mij'* (Johannes 10:27, BB).

Daarnaast belooft God ook in Jeremia dat Hij ons zal antwoorden als wij Hem zoeken: *'Roep Mij, en ik zal je antwoord geven. Ik zal je grote en wonderlijke dingen laten zien, dingen die je volkomen onbekend zijn'* (Jeremia 33:3, BB).

Welke stemmen hoor je?

Het kan soms lastig zijn om te weten welke stem van God komt. Dit zijn de drie stemmen waar je rekening mee moet houden:

- 1. Gods stem** – Altijd bemoedigend, eerlijk en vol waarheid.
- 2. De stem van de vijand** – Probeert je bang, boos of ontmoedigd te maken.
- 3. Je eigen stem** – Je eigen gedachten, wensen, zorgen of angsten.

De Bijbel zegt dat Gods stem krachtig en prachtig is: *'De stem van de Heer klinkt krachtig. De stem van de Heer klinkt prachtig'* (Psalm 29:4, BB).

Net als in elke relatie kost het tijd om Zijn stem beter te leren herkennen. Hoe meer tijd je met God doorbrengt, hoe duidelijker je Zijn stem zult horen.

Aan de slag: Hoe leef je echt close met God?

Wil je groeien in je relatie met God? Probeer deze tips:

- **Filter wat niet bij de Bijbel past**
Hoor je iets dat niet overeenkomt met Gods woord, zoals angst of ongehoorzaamheid? Zet het meteen aan de kant.
- **Deel je ervaringen**
Praat met iemand die je vertrouwt, zoals een vriend of mentor, over wat je voelt en hoort van God.
- **Schrijf je ervaringen op**
Door je gedachten en gevoelens op te schrijven, kun je later terugkijken op je groei en hoe God in je leven werkt. Zo kun je stap voor stap je band met God verdiepen!

God verlangt naar jou!

Onthoud: God heeft al de eerste stap gezet. Hij verlangt naar jou, Hij kent je door en door, en Hij wil dat jij Hem ook echt leert kennen. Durf Hem te vertrouwen. God zal tot je spreken als jij je hart voor Hem opent. Zoals Johannes zegt: *'Wie naar God luistert, luistert naar de woorden van God'* (Johannes 8:47, BB).

Er is niets mooier dan ontdekken dat God altijd bij je is, naar je luistert en je leidt op je pad. Ga aan de slag en ontdek hoe diep jouw relatie met Hem kan worden!

LIEDEREN om te luisteren en mee te zingen

Door Henk Verbeek

Het is voor ons een heel bekend woord: GENADE. Dat betekent: liefde, vergeving en barmhartigheid die wij onvoorwaardelijk ontvangen zonder dat wij het verdienen.

Het is een gave van God, waardoor mensen vergeving ontvangen en een nieuw leven kunnen beginnen, ondanks hun fouten en tekortkomingen. Die genade(gaven) kunnen ook in ons ontwikkeld worden tot dienstbaarheid aan de gemeente en de mensen om ons heen. In de Kapelklanken gaan veel liederen over 'genade'.

Hierbij een selectie van vier wat oudere ervan: [Lied 26](#) (Genade), [Lied 63](#) (Het eeuwige heilsplan), [Lied 110](#) (Feestlied) en [Lied 123](#) (Het leven door de Geest).

VOOR OUDEREN

BARZILLAI

2 Sam 17:27-29, 19:32-40

Wie is Barzillai?

Op een gegeven moment moet koning David Jeruzalem ontvluchten, omdat zijn zoon Absalom tegen hem opstaat. Hij vlucht dan over de Jordaan naar de woestijn. Uitgeput bereikt David met zijn mannen het dorpje Machanaïm. Daar voorziet Barzillai samen met twee vrienden David en zijn mannen van eten en onderdak.

“Ze brachten hem en zijn mannen dekens, kookgerei en voedsel: tarwe, gerst, meel, geroosterd graan, bonen en linzen, en honing, boter, kaas en schapen en geiten. Want zeiden ze, u allen zult in de woestijn wel uitgeput zijn geraakt, en hongerig en dorstig.” (17:28-29).

Barzillai was *“een zeer vermogend man”* (19:33). Zonder de hulp van Barzillai hadden David en zijn mannen het niet gered.

Absalom raakt *“met zijn haren verstrikt in de takken van een boom en blijft hangen tussen hemel en aarde, terwijl zijn muilnier verder draaft”* (18:9). Hij sterft dan en de opstand wordt beëindigd.

Na afloop van die strijd nodigt David Barzillai uit om met hem naar Jeruzalem te gaan (19:34). David is dankbaar voor wat Barzillai heeft gedaan en belooft de rest van zijn leven voor hem te zorgen, als vriend van de koning.

Maar Barzillai slaat het aanbod af. Waarom? Hij voelt zich te oud: *“Ik ben aan het einde van mijn levensdagen. Waarom zou ik nog met de koning meegaan naar Jeruzalem? Ik ben*

nu 80 jaar. Wat valt er voor mij nog te genieten van het leven? Kan ik nog proeven, kan ik nog horen? Laat uw dienaar toch teruggaan, zodat ik kan sterven in mijn eigen stad” (19:35-38). Hij voelt zich oud, zwak en doof.

Waarom staat dit korte verhaal over deze onbekende oude man in de Bijbel? Vast niet om je te bepalen bij aftakeling of ouderdom. Nee, het gaat erom dat Barzillai God en zijn volk diende *op het juiste moment, met de mogelijkheden die hij had.*

Hij had kunnen zeggen: ik ben te oud, laat de jongeren het maar doen. Waarom zou ik al die moeite doen en zoveel risico lopen? Op mijn leeftijd heb ik wel andere dingen aan mijn hoofd.

Maar nee, op zijn 80ste neemt Barzillai het *initiatief* om David en zijn mannen te helpen. Samen met zijn vrienden brengt hij voedsel en dekens. En door zijn hulp op het juiste moment komen David en zijn mannen niet om en kunnen ze verder.

De oude Barzillai doet wat hij op zijn leeftijd kan doen. En *God gebruikt zijn inzet en bereidwilligheid.* Zo wordt hij een medewerker in het heilsplan van God. Want uit het geslacht van David is uiteindelijk de Verlosser, Jezus geboren. Wat Barzillai doet is uiterst belangrijk in Gods plan. Hij is beschikbaar, met alles wat hij heeft en is.

De Bijbel vertelt over meerdere oudere mannen en vrouwen, die zich inzetten voor Gods plan. Denk maar aan: Henoeh, Noach, Mozes: hij was 80 toen God hem riep om het volk Israël uit Egypte te leiden. Denk ook aan vrouwen als Debora, Ruth, Esther. En in het NT: Zacharias en Elisabeth, de oude ouders van Johannes de Doper, Anna de profetes en Simeon, de bejaarde priester, de apostel Johannes, die op hoge leeftijd op Patmos openbaringen kreeg van Jezus over de voltooiing van Gods plan.

Gewone, oudere mensen. Wat hen kenmerkt is: ze werken mee aan Gods plan. Soms staat er maar weinig over in de Bijbel, zoals bij Barzillai, maar God kan deze man gebruiken!

Mag God ook jou gebruiken: op het juiste moment, met jouw mogelijkheden? Ben je gespitst op Zijn stem, ben je bereidwillig?

Bron: Boek van Billy Graham: *Bijna thuis*, p 26vv
Aangereikt voor Hoger-Op door Ronald Kemp.

‘GOUD VANOUDS EN VAN NU’

Door Rita Blijdorp

Een ‘gouwe ouwe’ van zuster Van den Brink over de Johannesbrieven, deel 6. De vijf studies van de gemeentelijke vakantieweek in Driebergen in 1974 zijn afgerond. Nu starten we met de studies van het jaar daarop, waarin zuster Van

den Brink de serie van de Johannes brieven afrondde: Driebergen 1975. Je kan hem [hier](#) downloaden en beluisteren.

Daarnaast twee boodschappen van onze Duitse broer Peter Brenner uit Kaiserslautern van recenter datum over het zorgen dat je hart, de bron van het leven zuiver blijft. Daarvoor heb je het Woord van God nodig - het zout - dat ons bewaart voor het bederf.

In de tweede boodschap is het vervolg te beluisteren dat hierop prachtig aansluit.

[20231013-6379-PeBr-mat5:13-Zout voor je hart-Alphen](#)

[20241013-6380-PeBr-openb22:1-Vrucht dragen-Alphen](#)

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (2)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

1 Tessalonicenzen 2:1-12

1,2. *Want zelf weet jij, broeders, dat ons komen bij u niet zonder vrucht is geweest. Immers, ondanks de mishandeling en de smaad, die wij, zoals jij weet, te Filippi tevoren ondergaan hadden, hebben wij u, in*

onze God vrijmoedig, onder zware strijd het evangelie Gods gebracht.

Paulus herinnert de Tessalonicenzen aan de gebeurtenissen in Handelingen 17. In de weken dat hij daar predikte, kwamen velen tot bekering. Deze bekeerlingen noemt hij vruchten van zijn werk. De christen draagt twee soorten vrucht: ten eerste in het eigen leven, zoals beschreven in Galaten 5:22 en ten tweede als medewerker van God in Zijn Koninkrijk, namelijk vrucht in de vorm van bekering, genezing, bevrijding en groei. Paulus had het niet gemakkelijk gehad. Tessalonica lag dicht bij Filippi, waar hij net vandaan kwam. In Filippi was hij fysiek mishandeld door geseling en mentaal gekwetst door smaad en laster, omdat hij als misdadiger behandeld werd. Ondanks dit alles was hij in Tessalonica direct naar de synagoge gegaan om daar vrijmoedig het evangelie van Gods Koninkrijk te verkondigen. In Tessalonica was het voor Paulus niet eenvoudig. Hij ondervond daar zware tegenstand van de

machten der duisternis, die zich manifesteerden door mensen heen. Eerst kwam de weerstand van de Joden en later van de Grieken, die door de Joden waren opgehitst (Hand. 17:5). De boze maakte hierbij gebruik van het gepeupel, het laagste deel van de bevolking.

3,4. *Want ons vermanen komt niet voort uit dwaling, noch uit onzuivere bedoeling; het gaat ook niet met list gepaard. Integendeel, daar God ons waardig heeft gekeurd om ons het evangelie toe te vertrouwen, spreken wij, niet om mensen te behagen, maar Gode, die onze harten keurt.*

Paulus brengt niet alleen het evangelie, maar wijst de gelovigen ook op aspecten van hun leven die verandering en vernieuwing nodig hebben. Dit doet hij niet om hen te misleiden. Hij heeft geen verborgen agenda's, maar hij wil hen leren leven als kinderen van God en zoals God het heeft bedoeld. Hij communiceert eerlijk en direct, zonder list of bedrog. In zijn brief beroept Paulus zich op zijn apostelschap. God heeft hem het evangelie toevertrouwd, met name om het aan de heidenen te brengen. Een deel van zijn kennis komt van de andere apostelen, maar veel inzicht ontving hij door speciale openbaringen. God heeft hem diepgaande kennis gegeven over het mysterie van het Koninkrijk der hemelen toevertrouwd. Paulus motivatie voor het doorgeven van dit evangelie is om Gods medewerker te zijn. Hij probeert, zoals vele rondreizende predikers, mensen te behagen met een aangename boodschap. Hij handelt primair uit gehoorzaamheid aan God en in de naam van Jezus, die zei: *'Jullie zullen mijn getuigen zijn'* (Hand. 1:8). Paulus weet dat hij een mooi evangelie brengt, en men kan ook hem zeggen: *'Zij verwonderden zich over de woorden van genade, die over zijn lippen kwamen'* (Luk. 4:22).

5. *Want wij hebben ons nooit afgegeven met vleitaal, zoals jij weet, of met (enig) baatzuchtig voorwendsel; God is getuige!*

Paulus heeft het evangelie nooit verdraaid of aangepast om mensen te behagen of om er zelf beter van te worden. Hij geeft het door, zoals de Heer het aan hem heeft geopenbaard. De overtuigingskracht zit in het Woord zelf. Een ziel die hongert en dorst naar waarheid, zal Gods goede Woord zeker omarmen. De Here kent Paulus' diepste motieven en de apostel roept Hem aan als getuige dat hij de waarheid spreekt. Hij laat zich niet leiden door hebzucht.

6, 7. *Ook zochten wij geen eer bij mensen, noch van u, noch van anderen, hoewel wij als apostelen van Christus ons hadden kunnen laten gelden; maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert.*

Paulus streeft niet naar de erkenning van mensen, of het nu de Tessalonicenzen of anderen die door hem tot bekering waren of door zijn bediening bevrijd en genezen waren. Hij

richt zich alleen op de eer die God geeft, het *'goed gedaan, goede en trouwe dienaar'* (Matt. 25:21,23, HSV). Hij pocht niet over zijn apostelschap of zijn bijzondere openbaringen. In plaats daarvan staat hij naast als een vriend, die hen vriendelijk de weg wijst en ondersteunt. Hij doet dit met een liefdevolle toewijding, vergelijkbaar met die van een moeder voor haar kinderen. Ze verzorgt, vertroost, beschermt en voedt hen (het Griekse woord dat hier wordt gebruikt voor 'moeder' betekent letterlijk 'voedster'). Tegenover de Tessalonicenzen toont hij een gevende liefde, zoals een moeder die aan haar kind schenkt.

8,9. Zo waren wij, in onze grote genegenheid voor u, bereid u niet alleen het evangelie Gods, maar ook ons eigen leven mede te delen, daarom, dat gij ons lief geworden waart. Want gij herinnert u, broeders, onze moeite en inspanning. Terwijl wij nacht en dag werkten, om niemand uwer lastig te vallen, hebben wij u het evangelie van God gepredikt.

Paulus liefde voor de Tessalonicenzen was zo groot, dat hij zelfs bereid was zijn leven voor hen te riskeren. Alleen onder druk van de broeders week hij uit naar Beréa. Hij herinnert de Tessalonicenzen aan elke inspanningen en moeite, die hij zich voor hen heeft getroost. Paulus bracht het evangelie niet alleen met woorden, maar ook met kracht van tekenen en wonderen. Hij vermaande en troostte hen in persoonlijke gesprekken, en werkte daarnaast dag en nacht voor zijn onderhoud. Hij wilde namelijk niemand tot last zijn voor zijn dagelijks brood. Mogelijk is de achtergrond van deze verdediging dat hij door de Joden verdacht werd gemaakt en beschuldigd. Ze suggereerden dat hij slechts mooie verhalen vertelde (zoals een leven zonder de inspanning der wet), om ervan te leven en er zelf beter van te worden.

10. Gij zijt getuigen, en God, hoe vroom, rechtvaardig en onberispelijk wij ons bij u, die gelooft, gedragen hebben.

Als de Tessalonicenzen terugblikken, kunnen zij bevestigen dat Paulus zich niet hebzuchtig of eerzuchtig heeft gedragen. Integendeel, hij toont zich oprecht vroom, wat betekent dat hij een zuivere relatie met God en mensen onderhoudt. Hij handelt rechtvaardig, in overeenstemming met de wil van God, en leidt een onberispelijk, zuiver leven. Zo gedraagt hij zich tegenover de gelovigen. Die kennen zijn gedrag en kunnen naar waarheid over hem getuigen. Anderen worden misleid door leugenmachters, of door mensen die leugens verspreiden. Een voorbeeld hiervan is de groep die in Tessalonica werd opgehitst door de Joden.

11,12 Gij weet trouwens, hoe wij, als een vader zijn eigen kinderen, u hoofd voor hoofd vermaanden, aanmoedigden, en betuigden te blijven wandelen, Gode waardig, die u roept tot zijn eigen Koninkrijk en heerlijkheid.

Paulus toont de Tessalonicenzen niet alleen moederlijke liefde door voor hen te zorgen en mededogen te tonen. Als een goede vader geeft hij hen ook persoonlijke raad, moedigt en spoort hij hen aan, om op het juiste pad te blijven. Hij wil dat ze zullen leven op een manier die past bij kinderen van God. Daarnaast houdt Paulus hen voortdurend het doel voor ogen waarvoor God de mens heeft geroepen, geschapen en vernieuwd. Dit doel is tweeledig: ten eerste om deel te hebben aan Gods Koninkrijk van blijdschap, vrede en gerechtigheid en ten tweede om deel te hebben aan Zijn heerlijkheid. Dit laatste betekent dat ze mogen delen in de goddelijke natuur en kracht, zodat God uiteindelijk de troon met hen kan delen (wordt vervolgd).

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (18x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (12x)

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 11 van jaargang 3, december 2024 is: 15-12-2024. In het decembernummer weer een aflevering van 'Wandelen door het Oude Testament' (21) van de hand van Cees Visser.

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.*

Redactie

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

